

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

30 päivänä kesäkuuta 2016*

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Euroopan unionin vesipolitiikka —
Direktiivi 2000/60/EY — Pintavesien ekologisen ja kemiallisen tilan seuranta —
Vesipiirien hoitosuunnitelmat

Asiassa C-648/13,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 6.12.2013,

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Herrmann ja E. Manhaeve,

kantajana,

vastaan

Puolan tasavalta, asiamiehinään B. Majczyna, K. Majcher ja M. Drwięcki,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: kymmenennen jaoston puheenjohtaja F. Biltgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit M. Berger (esittelevä tuomari) ja S. Rodin,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Aleksejev,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.1.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (EYVL L 327, s. 1 ja oikaisu EUVL 2006, L 113, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/32/EY

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

(EUVL L 81, s. 60; jäljempänä direktiivi 2000/60), 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 5 kohdan, mainitun direktiivin liitteessä V olevan 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan, saman direktiivin liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohdan ja kyseisen direktiivin 24 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut mainittuja säännöksiä täysimääräisesti tai asianmukaisesti täytäntöön.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 2 Direktiivin 2000/60 2 artiklan, jonka otsikko on ”Määritelmät”, 19, 20, 26 ja 27 alakohdassa säädetään seuraavaa:

” –

- 19) ’Pohjaveden tilalla’ tarkoitetaan pohjavesimuodostuman tilan yleisilmausta, joka on määritelty pohjavesimuodostuman määrällisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan, kumpi näistä on huonompi.
- 20) ’Pohjaveden hyvällä tilalla’ tarkoitetaan pohjavesimuodostuman tilaa silloin, kun sen määrällinen ja kemiallinen tila ovat vähintään hyviä.

– –

- 26) ’Määrällisellä tilalla’ ilmaistaan, missä määrin suora ja epäsuora vedenotto vaikuttavat pohjavesimuodostumaan.
- 27) ’Käytettävissä olevilla pohjavesivaroilla’ tarkoitetaan pohjavesimuodostumaan muodostuvan vesimäärän pitkän ajan vuosikeskiarvoja, vähennettynä sillä vuotuisella virtaamalla, joka tarvitaan, jotta pohjavesiin yhteydessä olevien pintavesien 4 artiklan mukaiset ekologiset laatutavoitteet saavutetaan, ja jotta näiden pintavesien ekologisen tilan merkittävä huononeminen ehkäistään sekä vältetään merkittävät haitat pohjavesiin yhteydessä oleville maaekosysteemeille.

– –”

- 3 Direktiivin 2000/60 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Ympäristötavoitteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Vesipiirien hoitosuunnitelmissa esitettyjä toimenpideohjelmiä käytäntöön saatettaessa:

a) pintavesien osalta

- i) jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tarvittavat toimenpiteet, jotta ehkäistään kaikkien pintavesimuodostumien tilan huononeminen, ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 6 ja 7 kohtaa ja rajoittamatta kuitenkaan 8 kohdan soveltamista;
- ii) jäsenvaltioiden on suojeltava, parannettava ja ennallistettava kaikkia pintavesimuodostumia ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa keinotekoisia tai voimakkaasti muutettuja vesimuodostumia koskevaa iii alakohtaa, tavoitteena saavuttaa viimeistään 15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta pintaveden hyvä tila liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 4 kohdan mukaista määräaikaisten pidentämistä sekä 5, 6 ja 7 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista;
- iii) jäsenvaltioiden on suojeltava ja parannettava kaikkia keinotekoisia ja voimakkaasti muutettuja vesimuodostumia, tavoitteena saavuttaa hyvä ekologinen potentiaali ja pintaveden hyvä kemiallinen tila viimeistään 15 vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta liitteessä V

vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 4 kohdan mukaista määräaikojen pidentämistä sekä 5, 6 ja 7 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista;

- iv) jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön 16 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet, tavoitteena vähentää asteittain prioriteettiaineista aiheutuvaa pilaantumista sekä lopettaa kerralla tai vaiheittain vaarallisten prioriteettiaineiden päästöt ja häviöt,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolia koskevien, 1 artiklassa tarkoitettujen kansainvälisten sopimusten soveltamista;

b) pohjaveden osalta

- i) jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tarvittavat toimenpiteet, jotta ehkäistään pilaavien aineiden pääsy pohjaveteen tai rajoitetaan sitä ja jotta ehkäistään kaikkien pohjavesimuodostumien tilan huononeminen, ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 6 ja 7 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista ja ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 11 artiklan 3 kohdan j alakohtaa;
- ii) jäsenvaltioiden on suojeltava, parannettava ja ennallistettava kaikkia pohjavesimuodostumia sekä varmistettava tasapaino vedenoton ja pohjaveden muodostumisen välillä tavoitteena saavuttaa pohjaveden hyvä tila viimeistään 15 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti, ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 4 kohdan mukaista määräaikojen pidentämistä sekä 5, 6 ja 7 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista ja ottaen huomioon mahdollisuus soveltaa 11 artiklan 3 kohdan j alakohtaa;
- iii) jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tarvittavat toimenpiteet, jotta käännetään laskeviksi pilaavien aineiden pitoisuuksien merkitykselliset ja pysyvät nousevat muutossuunnat, jotka johtuvat ihmistoiminnan vaikutuksesta, tavoitteena vähentää asteittain pohjaveden pilaantumista.

Muutossuuntien kääntämiseksi tarvittavat toimenpiteet on pantava täytäntöön 17 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan mukaisesti ottaen huomioon asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistetut sovellettavat normit ja mahdollisuus soveltaa tämän artiklan 6 ja 7 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 8 kohdan soveltamista;

c) suojelualueiden osalta

jäsenvaltioiden on huolehdittava, että normeja ja tavoitteita noudatetaan viimeistään 15 vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta, jollei siinä yhteisön lainsäädännössä, jonka mukaan suojelualue on perustettu, toisin säädetä.

2. Jos tiettyyn vesimuodostumaan sovelletaan useampaa kuin yhtä edellä 1 kohdassa olevista tavoitteista, on niistä sovellettava kaikkein tiukinta.

3. Jäsenvaltiot voivat nimetä pintavesimuodostuman keinotekoiseksi tai voimakkaasti muutetuksi, kun

- a) muodostuman hydrologis-morfologisten ominaisuuksien muutoksista, jotka olisivat tarpeen hyvän ekologisen tilan saavuttamiseksi, aiheutuisi merkittäviä haitallisia vaikutuksia:
 - i) ympäristöön laajemmin;
 - ii) vesiliikenteeseen, satamatoiminnat mukaan lukien, tai vesien virkistyskäyttöön;
 - iii) toimintoihin, joita varten vettä varastoidaan, esimerkiksi juomaveden hankintaan, voiman tuotantoon tai kasteluun;
 - iv) vedensäännöstelyyn, tulvasuojeluun tai maankuivatukseen; taikka
 - v) muihin yhtä tärkeisiin kestävä kehityksen mukaisiin ihmisen toimiin.

- b) vesimuodostuman keinotekoisten tai muutettujen ominaispiirteiden tuomaa hyötyä ei voida teknisen toteutettavuuden tai kohtuuttomien kustannusten vuoksi kohtuudella saavuttaa muilla, ympäristön kannalta merkittävästi paremmilla keinoilla.

Tällainen nimeäminen ja sen perusteet on erityisesti mainittava 13 artiklassa edellytetyssä vesipiirin hoitosuunnitelmassa, ja ne on tarkistettava joka kuudes vuosi.

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisia määräaikoja voidaan pidentää vesimuodostumia koskevien tavoitteiden vaiheittaiseksi saavuttamiseksi edellyttäen, että asianomaisen vesimuodostuman tila ei huonone edelleen, ja jos kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) jäsenvaltiot toteavat, että vesimuodostumien tilan tarpeellista paranemista ei kokonaisuudessaan voida kohtuudella saavuttaa 1 kohdassa säädettyjen määräaikojen puitteissa ainakin jostakin seuraavista syistä:
- i) vaadittavaa paranemista ei voida saavuttaa teknisen toteuttamiskelpoisuuden vuoksi muutoin kuin vaiheittain ja niin, että määräaika ylitetään;
 - ii) paranemisen aikaansaaminen määräajassa olisi suhteettoman kallista;
 - iii) luonnonolot eivät mahdollista vesimuodostuman tilan paranemista ajoissa;
- b) määräajan pidentäminen ja sen perusteet selvitetään erityisesti 13 artiklassa edellytetyssä vesipiirin hoitosuunnitelmassa;
- c) pidennetyt määräajat eivät saa ylittää ajanjaksoa, jonka aikana kaksi seuraavaa vesipiirin hoitosuunnitelmaa saatetaan ajan tasalle, paitsi, jos luonnonolot ovat sellaiset, että tavoitteita ei voida saavuttaa tänä aikana;
- d) vesipiirin hoitosuunnitelmassa esitetään yhteenveto 11 artiklassa vaadituista toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen vaaditun vesimuodostumien tilan vaiheittaiseksi saavuttamiseksi pidennetyn määräajan kuluessa, syyt merkittäviin viivytyksiin näitä toimenpiteitä käytäntöön saatettaessa sekä toimenpiteiden todennäköinen toteuttamisaikataulu. Seuraavissa vesipiirin hoitosuunnitelmissa esitetään katsaus toimenpiteiden toteuttamisesta sekä yhteenveto mahdollisista lisätoimenpiteistä.

5. Jäsenvaltiot voivat asettaa tietyille vesimuodostumille vähemmän vaativia ympäristötavoitteita kuin 1 kohdassa vaaditut, kun ne ovat niin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ihmistoiminnan muuttamat tai niiden luonnonolot ovat sellaiset, että vaativampien tavoitteiden saavuttaminen on mahdotonta tai suhteettoman kallista, ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ympäristöä koskevia ja yhteiskunnallis-taloudellisia tarpeita, joita tällainen ihmistoiminta palvelee, ei voida tyydyttää muilla ympäristön kannalta merkittävästi paremmilla keinoilla, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia;
- b) jäsenvaltiot varmistavat, että
- pintavesien osalta saavutetaan paras mahdollinen ekologinen ja kemiallinen tila ottaen huomioon vaikutukset, joita ei ihmisen toiminnan tai pilaantumisen luonteen vuoksi ole kohtuudella voitu välttää,
 - muutokset pohjaveden hyvään tilaan verrattuna jäävät mahdollisimman vähäisiksi ja kyseessä ovat vaikutukset, joita ei ihmisen toiminnan tai pilaantumisen luonteen vuoksi ole kohtuudella voitu välttää;
- c) vaikutusten kohteina olleiden vesimuodostumien tila ei huonone entisestään;

d) vähemmän vaativien tavoitteiden asettaminen ja sen syyt esitetään erityisesti 13 artiklassa edellytetyssä vesipiirin hoitosuunnitelmassa, ja kyseiset tavoitteet tarkistetaan joka kuudes vuosi.

6. Vesimuodostumien tilan tilapäisen huononemisen, joka johtuu luonnon tai ylivoimaisen esteen aiheuttamista olosuhteista, jotka ovat poikkeuksellisia ja joita ei ole kohtuudella voitu ennakoida, etenkin erittäin suurista tulvista ja pitkäaikaisesta kuivuudesta, tai jotka johtuvat onnettomuuksista, joita ei ole kohtuudella voitu ennakoida, ei katsota rikkovan tämän direktiivin vaatimuksia, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kaikki käytännössä mahdolliset toimenpiteet on toteutettu tilan edelleen huononemisen ehkäisemiseksi, eikä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista haitata sellaisissa muissa vesimuodostumissa, joihin edellä mainitut olot eivät vaikuta;
- b) vesipiirin hoitosuunnitelmassa esitetään edellytykset, joiden perusteella tällaisten olojen, jotka ovat poikkeuksellisia tai joita ei ole kohtuudella voitu ennakoida, katsotaan vallitsevan, sekä soveltuvat indikaattorit;
- c) toimenpiteet, joihin on ryhdyttävä poikkeuksellisissa oloissa, sisällytetään toimenpideohjelmaan, eivätkä ne estä vesimuodostuman laadun palauttamista entiselleen sen jälkeen, kun tilanne on ohi;
- d) poikkeuksellisten olojen tai olojen, joita ei ole kohtuudella voitu ennakoida, vaikutuksia tarkastellaan vuosittain, ja 4 kohdan a alakohdassa esitettyjen syiden perusteella ryhdytään kaikkiin käytännössä mahdollisiin toimenpiteisiin vesimuodostuman ennallistamiseksi edeltävään tilaan niin pian kuin se on käytännössä mahdollista; ja
- e) seuraavaan ajantasaistettuun vesipiirin hoitosuunnitelmaan liitetään yhteenveto olosuhteiden vaikutuksista sekä tämän kohdan a ja d alakohdan mukaisista toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä.

7. Jäsenvaltioiden ei katsota rikkovan tätä direktiiviä, kun

- pohjaveden hyvää tilaa, hyvää ekologista tilaa tai, milloin siitä on kyse, hyvää ekologista potentiaalia ei saavuteta tai pintavesimuodostuman tai pohjavesimuodostuman tilan huononemista ei voida estää ja tämä johtuu uusista pintavesimuodostuman fyysisiä ominaisuuksia tai pohjavesimuodostumien pohjaveden korkeutta muuttavista toimenpiteistä, tai
- pintavesimuodostuman tilan huononeminen erinomaisesta hyvään tilaan aiheutuu uusista kestävän kehityksen mukaisista ihmisen toimista

ja kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kaikki käytännössä mahdolliset toimenpiteet on toteutettu vesimuodostuman tilaan kohdistuvan haittavaikutuksen vähentämiseksi;
- b) muutosten syyt on erityisesti lueteltu ja perusteltu 13 artiklan edellyttämässä vesipiirin hoitosuunnitelmassa, ja kyseiset tavoitteet tarkistetaan joka kuudes vuosi;
- c) muutosten syyt ovat yleisen edun kannalta erittäin tärkeitä ja/tai uusien muutosten ihmisten terveydelle, ihmisten turvallisuuden ylläpitämiselle tai kestäväälle kehitykselle tuomat hyödyt ylittävät 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisesta ympäristölle ja yhteiskunnalle koituvat hyödyt; ja

d) kyseisten vesimuodostuman muutosten tuomia hyötyjä ei voida teknisen toteuttamiskelpoisuuden tai kohtuuttomien kustannusten vuoksi saavuttaa muilla, ympäristön kannalta merkittävästi paremmilla keinoilla.

8. Jäsenvaltioiden on 3, 4, 5, 6 ja 7 kohtaa soveltaessaan huolehdittava, että soveltaminen ei pysyvästi estä tai vaaranna tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista muissa saman vesipiirin vesimuodostumissa ja että se on sopusoinnussa yhteisön muun ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon kanssa.

9. On toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että uusien säännösten, mukaan luettuna 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdan, soveltaminen takaa vähintään samantasoisen suojelun kuin olemassa oleva yhteisön lainsäädäntö.”

4 Direktiivin 2000/60 8 artiklan, jonka otsikko on ”Pintaveden ja pohjaveden tilan sekä suojelualueiden seuranta”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että vesien tilan seuraamiseksi laaditaan ohjelmia yhtenäisen ja monipuolisen kokonaiskuvan saamiseksi vesien tilasta kussakin vesipiirissä:

- pintavesien osalta ohjelmiin on kuuluttava
 - i) vesimäärä ja veden korkeus tai virtaama, siinä määrin kuin ne ovat merkityksellisiä ekologisen ja kemiallisen tilan ja ekologisen potentiaalin kannalta; ja
 - ii) ekologinen ja kemiallinen tila ja ekologinen potentiaali,
- pohjavesien osalta ohjelmiin on kuuluttava kemiallisen ja määrällisen tilan seuranta,
- suojelualueiden osalta ohjelmia on täydennettävä sen yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukaan, jonka nojalla suojelualueet on perustettu.”

5 Direktiivin 2000/60 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaate mukaan lukien ympäristö- ja luonnonvarakustannukset ja silloin on otettava huomioon liitteen III mukainen taloudellinen analyysi ja erityisesti pilaaja maksaa -periaate.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään vuonna 2010:

- veden hinnoittelupolitiikka tarjoaa käyttäjille riittävät kannustimet vesivarojen tehokkaaseen käyttämiseen ja siten edistää tämän direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamista,
- veden käytön eri sektorit, jaoteltuina ainakin teollisuuteen, kotitalouksiin ja maatalouteen, osallistuvat riittävästi vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen, käyttäen perusteena liitteen III mukaista taloudellista analyysiä ja ottaen huomioon pilaaja maksaa -periaatteen.

Jäsenvaltiot voivat näin tehdessään ottaa huomioon kustannusten kattamisen sosiaaliset, ympäristöön kohdistuvat ja taloudelliset vaikutukset samoin kuin kyseisen alueen tai alueiden maantieteelliset olot ja ilmasto-olot.

2. Jäsenvaltioiden on selostettava vesipiirin hoitosuunnitelmissa 1 kohdan täytäntöön panemiseksi suunnitellut toimenpiteet, jotka osaltaan vaikuttavat tämän direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseen, sekä veden käytön eri sektoreiden osallistuminen vesipalveluiden kustannusten kattamiseen.”

- 6 Direktiivin 2000/60 10 artiklassa, jonka otsikko on ”Piste- ja hajakuormitusta koskeva yhdistetty lähestymistapa”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia 2 kohdassa tarkoitettuja päästöjä pintavesiin hallitaan tässä artiklassa vahvistetun yhdistetyn lähestymistavan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

- a) päästöjen hallinta perustuu parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan; tai
- b) asetetaan asianmukaisia päästöraja-arvoja; tai
- c) hajakuormituspäästöjen hallinnassa sovelletaan, milloin mahdollista, ympäristön kannalta parasta käytäntöä,

siten kuin näistä säädetään:

- ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/61/EY [(EYVL L 257, s. 26)],
- yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/271/ETY [(EYVL L 135, s. 40)],
- vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/676/ETY [(EYVL L 375, s. 1)],
- tämän direktiivin 16 artiklan nojalla annettavissa direktiiveissä,
- liitteessä IX luetelluissa direktiiveissä,
- muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä,

viimeistään 12 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä, jollei asianomaisessa lainsäädännössä toisin säädetä.

3. Jos tämän direktiivin mukaisesti vahvistettu, liitteessä IX luetelluissa direktiiveissä vahvistettu tai muun yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettu laatutavoite tai laatunormi vaatii tiukempia ehtoja kuin 2 kohdan soveltamisesta johtuvat, on käytettävä tehokkaampia keinoja päästöjen vähentämiseksi.”

- 7 Direktiivin 2000/60 11 artiklan, jonka otsikko on ”Toimenpideohjelma”, 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos seurantatiedoista tai muista tiedoista käy ilmi, että 4 artiklan mukaisesti asetettuja tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että

- syyt tutkitaan,
- asianomaisia lupia tarkastellaan ja niihin tehdään tarvittaessa tarkistuksia,
- seurantaohjelmat tarkistetaan ja niitä tarvittaessa mukautetaan, ja

— toteutetaan mahdollisesti tarvittavat lisätoimenpiteet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa vaativampien ympäristölaatunormien asettaminen liitteessä V säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

Jos nämä syyt johtuvat luonnon tai ylivoimaisen esteen aiheuttamista olosuhteista, jotka ovat poikkeuksellisia ja joita ei ole kohtuudella voitu ennakoida, kuten erittäin suurista tulvista ja pitkäaikaisesta kuivuudesta, jäsenvaltio voi päättää, että lisätoimenpiteet eivät ole käytännössä mahdollisia, ottaen kuitenkin huomioon 4 artiklan 6 kohdan.”

8 Direktiivin 2000/60 liitteessä V olevissa 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1.3 Pintavesien ekologisen ja kemiallisen tilan seuranta Pintavesien seurantaverkko on perustettava 8 artiklan vaatimusten mukaisesti. Seurantaverkko on suunniteltava siten, että kunkin vesistöalueen ekologisesta ja kemiallisesta tilasta saadaan yhtenäinen ja monipuolinen kokonaiskuva ja että vesimuodostumien luokittelu viiteen luokkaan 1.2 kohdassa olevien normatiivisten määritelmien mukaan on mahdollista. Jäsenvaltioiden on liitettävä vesipiirin hoitosuunnitelmaan pintavesien seurantaverkkoa esittävä kartta tai kartat. Jäsenvaltioiden on tehtävä jokaiselle vesipiirin hoitosuunnitelmakaudelle perusseurannan ja toiminnallisen seurannan ohjelmat, jotka perustuvat 5 artiklan ja liitteen II mukaiseen ominaispiirteiden tarkasteluun ja vaikutusarvioon. Joissakin tapauksissa jäsenvaltioiden on laadittava myös tutkinnallisen seurannan ohjelmia. Jäsenvaltioiden on seurattava muuttujia, jotka ilmaisevat kunkin kyseessä olevan laatutekijän tilaa. Valitessaan biologiseen laatutekijään liittyviä muuttujia jäsenvaltioiden on määriteltävä sopiva taksonominen taso, jotta laatutekijöiden luokituksessa saavutetaan riittävä luotettavuus ja tarkkuus. Suunnitelmassa on arvioitava seurantaohjelmien tuottamien tulosten luotettavuus- ja tarkkuustasoa. —

1.3.4 Seurantatiheys Perusseurantajaksona on noudatettava fysikaalis-kemiallisten laatutekijöiden jäljempänä esitettyjä tiheyksiä, jolleivät pidemmät väliajat ole perusteltuja teknisen tietämyksen tai asiantuntija-arvion perusteella. Biologisten ja hydrologis-morfologisten laatutekijöiden seuranta on tehtävä vähintään kerran perusseurantajaksona. Toiminnallisessa seurannassa jäsenvaltioiden on määriteltävä kunkin muuttujan seurantatiheys niin, että saadaan riittävästi tietoja kyseisen laatutekijän tilan arvioimiseksi luotettavasti. Ohjeellisesti väliaikojen ei tulisi olla jäljempänä taulukossa esitettyjä pitempiä, jolleivät pidemmät väliajat ole perusteltuja teknisen tietämyksen tai asiantuntija-arvion mukaan. Seurantatiheys on valittava siten, että saavutetaan hyväksyttävä luotettavuus- ja tarkkuustaso. Seurantajärjestelmällä saavutetut luotettavuus- ja tarkkuusarviot on ilmoitettava vesipiirin hoitosuunnitelmassa. Seurantatiheydet on valittava siten, että otetaan huomioon sekä luonnon että ihmistoiminnan muuttujissa aiheuttama vaihtelu. Seuranta-ajat on valittava siten, että vuodenaikavaihtelun vaikutus tuloksiin on mahdollisimman pieni, ja siten varmistettava, että tulokset osoittavat vesimuodostumassa ihmistoiminnan vaikutuksesta tapahtuneita muutoksia. Saman vuoden eri vuodenaikoina on tarvittaessa tehtävä lisäseurantaan tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Laatutekijä	Joet	Järvet	Jokisuiden vaihtumisaalueet	Rannikkovedet
Biologiset				
Kasviplankton	6 kk	6 kk	6 kk	6 kk
Muu vesikasvillisuus	3 v	3 v	3 v	3 v
Pohjaeläimet	3 v	3 v	3 v	3 v
Kalat	3 v	3 v	3 v	
Hydrologis-morfologiset				
Esteettömyys	6 v			
Hydrologia	jatkuvasti	1 kk		
Morfologia	6 v	6 v	6 v	6 v
Fysikaalis-kemialliset				
Lämpöolot	3 kk	3 kk	3 kk	3 kk
Happitilanne	3 kk	3 kk	3 kk	3 kk
Suolaisuus	3 kk	3 kk	3 kk	
Ravinneolot	3 kk	3 kk	3 kk	3 kk
Happamoitumistilanne	3 kk	3 kk		
Muut pilaavat aineet	3 kk	3 kk	3 kk	3 kk
Prioriteettiaineet	1 kk	1 kk	1 kk	1 kk

1.3.5 Suojelualueiden lisäseurantaa koskevat vaatimukset Edellä edellytetyjä seurantaohjelmia on täydennettävä seuraavien vaatimusten täyttämiseksi:

Juomavedenottoaikat Tämän direktiivin 7 artiklan mukaisesti nimetyt pintavesimuodostumat, joista otetaan vettä keskimäärin yli 100 m³ päivässä, nimetään seuranta-alueiksi ja niissä toteutetaan tarvittaessa lisäseurantaa kyseisen artiklan vaatimusten täyttämiseksi. Kyseisiä vesimuodostumia on seurattava kaikkien prioriteettiainepäästöjen osalta ja kaikkien muiden aineiden osalta, joita päästetään merkittäviä määriä, jotka voivat vaikuttaa vesimuodostuman tilaan ja joita valvotaan juomavesidirektiivin säännöksiin. Seuranta on toteutettava seuraavia tiheyksiä käyttäen:

Yhdyskunnan asukkaiden määrä	Tiheys
< 10 000	4/vuosi
10 000–30 000	8/vuosi
> 30 000	12/vuosi

Elinympäristön ja lajien suojelualueet Kyseisiin alueisiin kuuluvat vesimuodostumat on sisällytettävä edellä tarkoitettuun toiminnallisen seurannan ohjelmaan, jos vaikutusarvion ja perusseurannan mukaan arvioidaan olevan mahdollista, että 4 artiklan mukaiset ympäristötavoitteet eivät toteudu

niiden osalta. Seuranta on tehtävä siten, että kaikkien merkittävien näihin vesimuodostumiin kohdistuvien ympäristöpaineiden suuruus ja vaikutukset sekä toimenpideohjelmien vaikutuksesta vesimuodostumissa tapahtuneet muutokset saadaan selville. Seuranta on jatkettava, kunnes alueet täyttävät vesien osalta niiden perustamista säätelevän lainsäädännön niille asettamat vaatimukset ja niille 4 artiklan mukaisesti asetetut tavoitteet. – –

1.4 Ekologisen tilan luokittelu ja esittäminen

1.4.1 Biologisten seurantatulosten vertailtavuus

- i) Jäsenvaltioiden on luotava seurantajärjestelmät, joiden avulla voidaan määrittää kullekin pintavesijaotteluryhmälle tai voimakkaasti muutetuille ja keinotekoisille pintavesimuodostumille määrättyjen biologisten laatutekijöiden arvot. Toteutettaessa jäljempänä määriteltyä menettelyä voimakkaasti muutettujen tai keinotekoisten vesimuodostumien osalta viittauksia ekologiseen tilaan on pidettävä ekologista potentiaalia koskevinä. Kyseisissä järjestelmissä voidaan käyttää tiettyjä lajeja tai lajiryhmiä, jotka ovat koko laatutekijän kannalta edustavia.
- ii) Jotta varmistetaan kyseisten seurantajärjestelmien vertailtavuus, kunkin jäsenvaltion käyttämien järjestelmien tulokset on ilmaistava ekologisen tilan luokittelemista varten ekologisina laatusuhteina. Näiden suhteiden on ilmaistava kyseisessä pintavesimuodostumassa havaittujen ja sille vertailuloina sovellettavien biologisten muuttujien arvojen suhdetta toisiinsa. Suhde on ilmaistava numeroarvona välillä nolla-yksi, jolloin erinomaista ekologista tilaa kuvaavat arvot ovat lähellä yhtä ja huonoa ekologista tilaa kuvaavat arvot lähellä nollaa.
- iii) Kaikkien jäsenvaltioiden on jaettava seurantajärjestelmänsä ekologisen laatusuhteen asteikko jokaisen pintavesijaotteluryhmän osalta viiteen luokkaan määrittelemällä numeroarvo luokkarajoille. Luokat ulottuvat erinomaisesta huonoon ekologiseen tilaan 1.2 kohdan mukaisesti. Rajat erinomaisen ja hyvän sekä hyvän ja tyydyttävän luokan välillä on määriteltävä jäljempänä kuvatun interkalibrointimenettelyn avulla.
- iv) Komissio avustaa tämän interkalibrointimenettelyn suorittamisessa sen varmistamiseksi, että kyseiset luokkien rajat määritellään noudattaen 1.2 kohdassa olevia normatiivisia määritelmiä ja että ne ovat vertailukelpoisia jäsenvaltioiden välillä.
- v) Osana kyseistä toimintaa komission on avustettava jäsenvaltioiden välisessä tietojenvaihdossa, jonka tuloksena muodostuu paikkavalikoima kaikille yhteisön luonnonmaantieteellisille alueille; nämä paikat muodostavat interkalibrointiverkon. Verkkoon kuuluvat paikat valitaan kullakin luonnonmaantieteellisellä alueella esiintyvistä vesimuodostumatyypeistä. Kunkin valitun pintavesimuodostumatyyppin osalta verkko käsittää ainakin kaksi paikkaa, jotka sijoittuvat normatiivisten määritelmien mukaisen erinomaisen ja hyvän tilan rajalle, ja ainakin kaksi paikkaa, jotka sijoittuvat normatiivisten määritelmien mukaisen hyvän ja tyydyttävän tilan rajalle. Paikkoja valittaessa käytetään asiantuntija-arviota, joka perustuu yhteistarkasteluihin ja kaikkeen muuhun saatavissa olevaan tietoon.
- vi) Kunkin jäsenvaltion seurantajärjestelmää on sovellettava interkalibrointiverkkoon kuuluviin paikkoihin, jotka sekä kuuluvat luonnonmaantieteelliseen alueeseen että edustavat vesimuodostumatyyppiä, johon järjestelmää sovelletaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi. Tämän soveltamisen tuloksia on käytettävä luokkarajojen numeeristen arvojen määrittelemiseksi jäsenvaltioiden seurantajärjestelmissä.
- vii) Komissio valmistelee interkalibrointiverkon paikkarekisteriluonnoksen. Lopullinen paikkarekisteri hyväksytään noudattaen 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä.

- viii) Komission ja jäsenvaltioiden on saatettava interkalibrointimenettely päätökseen 18 kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona lopullinen rekisteri julkaistaan.
- ix) Interkalibrointimenettelyn tulokset ja jäsenvaltioiden seurantajärjestelmien luokitteluille määritellyt arvot, jotka on vahvistettu i–viii alakohdan mukaisesti ja joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja ne julkaistaan kuuden kuukauden kuluessa interkalibrointimenettelyn päätökseen saattamisesta.

1.4.2 Seurantatulosten esittäminen sekä ekologisen tilan ja ekologisen potentiaalin luokittelu

- i) Pintavesiryhmien vesistönosia koskeva ekologisen tilan luokittelu on esitettävä oheisen taulukon ensimmäisen sarakkeen mukaisesti siten, että se vastaa kyseisten laatutekijöiden biologisten ja fysikaalis-kemiallisten seurantatulosten arvoista huonompaa. Jäsenvaltioiden on tehtävä kustakin vesipiiristä kartta, jossa kuvataan kaikkien vesimuodostumien ekologinen tila luokiteltuna käyttäen seuraavan taulukon toisen sarakkeen mukaisia värejä:

Ekologisen tilan luokittelu	Värikoodi
Erinomainen	Sininen
Hyvä	Vihreä
Tyydyttävä	Keltainen
Välttävä	Oranssi
Huono	Punainen

- ii) Voimakkaasti muutettuja ja keinotekoisia vesimuodostumia koskeva ekologisen tilan luokittelu on tehtävä jäljempänä esitetyn taulukon ensimmäisen sarakkeen mukaisesti edustaen kyseisten laatutekijöiden biologisten ja fysikaalis-kemiallisten seurantatulosten arvoista huonompaa. Jäsenvaltioiden on tehtävä kustakin vesipiiristä kartta, jossa kuvataan kunkin vesimuodostuman ekologinen potentiaali luokiteltuna käyttäen keinotekoisien vesimuodostumien osalta seuraavan taulukon toisen sarakkeen mukaisia ja voimakkaasti muutettujen vesimuodostumien osalta kolmannen sarakkeen mukaisia värejä:

Ekologisen potentiaalin luokittelu	Värikoodi	
	Keinotekoiset vesimuodostumat	Voimakkaasti muutetut vesimuodostumat
Hyvä tai suurempi	Samanlevyiset vihreät ja vaaleanharmaat raidat	Samanlevyiset vihreät ja tummanharmaat raidat
Tyydyttävä	Samanlevyiset keltaiset ja vaaleanharmaat raidat	Samanlevyiset keltaiset ja tummanharmaat raidat
Välttävä	Samanlevyiset oranssit ja vaaleanharmaat raidat	Samanlevyiset oranssit ja tummanharmaat raidat
Huono	Samanlevyiset punaiset ja vaaleanharmaat raidat	Samanlevyiset punaiset ja tummanharmaat raidat

- iii) Jäsenvaltioiden on myös osoitettava kartalla mustalla pisteellä ne vesimuodostumat, jotka eivät saavuta hyvää tilaa tai hyvää ekologista potentiaalia siksi, että ne eivät täytä (jäsenvaltion tämän direktiivin mukaisesti määrittelemää) yhtä tai useampaa ympäristölaatumormia, jotka on asetettu kyseiselle vesimuodostumalle koskien tiettyjä synteettisiä ja ei-synteettisiä pilaavia aineita.

1.4.3 Seurantatulosten ja kemiallisen tilan esittäminen Jos vesimuodostuma täyttää kaikki ympäristölaatunormit, joista on määrätty liitteessä IX tai 16 artiklassa taikka muussa asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, jossa säädetään ympäristölaatunormeista, sen todetaan saavuttaneen hyvää kemiallinen tila. Päinvastaisessa tapauksessa todetaan, ettei vesimuodostuma ole saavuttanut hyvää kemiallista tilaa. – –

2.4 Pohjaveden kemiallisen tilan seuranta

2.4.1 Pohjaveden seurantaverkko Pohjaveden seurantaverkko on muodostettava 7 ja 8 artiklan vaatimusten mukaan. Se on suunniteltava niin, että sen avulla saadaan yhtenäinen ja monipuolinen kokonaiskuva kunkin vesistöalueen pohjaveden kemiallisesta tilasta ja havaitaan ihmistoiminnan aiheuttamat pilaavien aineiden pitkäaikaiset nousevat muutossuunnat. Jäsenvaltioiden on tehtävä jokaiselle vesipiirin hoitosuunnitelmakaudelle perusseurannan ohjelma, joka perustuu 5 artiklan ja liitteen II mukaiseen ominaispiirteiden tarkasteluun ja vaikutusarvioon. Tämän ohjelman tuloksia käytetään tehtäessä toiminnallisen seurannan ohjelma jäljellä olevaksi kaudeksi. Seurantaohjelmien tuottamien tulosten luotettavuus- ja tarkkuusarviointit on esitettävä suunnitelmassa. – –”

- 9 Direktiivin 2000/60 liitteen VII, jonka otsikko on ”Vesipiirin hoitosuunnitelmat”, A osan 7.2–7.10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”A Vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä seuraavat:

– –

- 7.2 selostus käytännön toimista, joihin on ryhdytty 9 artiklan mukaisen vedenkäyttöpäalveluista perittävien kustannusten kattamista koskevan periaatteen noudattamiseksi
- 7.3 yhteenveto toimista 7 artiklan vaatimusten täyttämiseksi
- 7.4 yhteenveto vedenoton ja patoamisen ennakkovalvonnasta, mukaan lukien viittaus rekistereihin ja ilmoitus tapauksista, joissa on tehty poikkeuksia 11 artiklan 3 kohdan e alakohdan nojalla
- 7.5 yhteenveto suoritusta pistekuormituksen ja muiden veden tilaan vaikuttavien toimien ennakkovalvonnasta 11 artiklan 3 kohdan g ja i alakohdan säännösten mukaisesti
- 7.6 ilmoitus tapauksista, joissa veden päästäminen suoraan pohjaveteen on sallittu 11 artiklan 3 kohdan j alakohdan mukaisesti
- 7.7 yhteenveto 16 artiklan mukaisista prioriteettiaineita koskevista toimista
- 7.8 yhteenveto toimista ympäristövahinkojen aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi tai niiden vaikutusten vähentämiseksi
- 7.9 yhteenveto 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutetuista toimista sellaisten vesimuodostumien suhteen, jotka eivät todennäköisesti saavuta 4 artiklassa asetettuja tavoitteita
- 7.10 tiedot täydentävistä toimista, jotka on todettu tarpeellisiksi asetettujen ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi

– –”

Puolan lainsäädäntö

Vesilaki

- 10 18.7.2001 annetun vesilain (Dz. U. 2001, nro 115, järjestysnumero 1229), sellaisena kuin sitä sovellettiin 28.8.2010 (jäljempänä vesilaki), 113 §:ssä säädetään seuraavaa:

” – –

4. Suojelualueiden rekisteriin sisältyvät luettelot

- 1) nimetyistä väestön juomaveden hankkimiseen tarkoitetuista veden ottopaikoista
- 2) taloudellisesti merkittävien vedessä elävien lajien suojeluun määritellyistä alueista
- 3) virkistyskäyttöön tarkoitetuista vesimuodostumista, mukaan lukien uimavesiksi määritellyt vesimuodostumat
- 4) kaupungeista peräisin olevista lähteistä peräisin olevan pilaantumisen aiheuttamalle rehevöitymiselle alttiista alueista
- 5) maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalle pilaantumiselle alttiista alueista
- 6) sellaisista luonnonsuojelulain mukaisesti elinympäristön tai lajien suojelualueiksi määritellyistä alueista, joilla veden tilan ylläpito tai parantaminen ovat tärkeitä tekijöitä niiden suojelun kannalta.

– –”

11 Vesilain 113a §:ssä säädetään seuraavaa:

”– –

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetuilla perustoimenpiteillä pyritään täyttämään vähimmäisvaatimukset, ja niihin sisältyvät

– –

- 2) toimet, joilla on tarkoitus panna vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaate täytäntöön

– –

4. Laadittaessa vettä koskevaa kansallista ympäristöohjelmaa on suoritettava veden käyttöä koskevia taloudellisia analyysejä siten, että otetaan huomioon vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaate ja tarpeiden, jotka liittyvät vesivarojen käyttöön vesipiireissä, täyttämistä koskevat pitkän ajan ennusteet.

– –”

12 Vesilain 114 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä seuraavat:

- 1) vesipiirin ominaispiirteiden yleistarkastelu, johon kuuluu erityisesti
 - a) sellainen luettelo pintavesimuodostumista, jossa täsmennetään niiden tyyppi ja määritellyt vertailuolot
 - b) luettelo pohjavesimuodostumista
- 2) yhteenveto, jossa tunnistetaan ihmistoiminnasta aiheutuvat merkittävät ympäristöpaineet ja arvioidaan niiden vaikutusta pinta- ja pohjavesien tilaan

- 3) luettelot 113 §:n 2 momentin 5 kohdassa tarkoitetuista suojelualueista ja niiden kartoitus
- 4) seurantaverkkojen kartta ja seurantaohjelmien esitys
- 5) luettelo vesimuodostumille ja suojelualueille asetetuista ympäristötavoitteista
- 6) yhteenveto vedenkäytön taloudellisen analyysin tuloksista
- 7) sellainen yhteenveto vettä koskevassa kansallisessa ympäristöohjelmassa määrätyistä toimista, jossa on keskitytty keinoihin, joilla asetetut ympäristötavoitteet voidaan saavuttaa
- 8) luettelo tarkemmista vesistöalueen osaa, tiettyjä toimialoja, tiettyjä seikkoja tai vesityyppiä koskevista vesipiirin ohjelmista ja hoitosuunnitelmista sekä yhteenveto niiden sisällöstä
- 9) yhteenveto toimista, joiden avulla kansalaisille on annettu tietoa ja heitä on kuultu, näiden toimien tuloksista ja suunnitelmaan näiden perusteella tehdyistä muutoksista
- 10) luettelo vesipiirin vesivarojen hallinnasta vastaavista toimivaltaisista viranomaisista
- 11) tiedot menettelytavoista ja menettelyistä, joiden avulla voidaan hankkia tietoja ja tausta-asiakirjoja, joita käytetään suunnitelman laatimisessa, ja tietoja suunnitelman toteuttamisesta odotetuista tuloksista.

– –

4. Ajantasaistettuun vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä 1 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi

- 1) yhteenveto kaikista muutoksista tai ajantasaistuksista, joita on tehty edellisen vesipiirin hoitosuunnitelman julkaisemisen jälkeen
- 2) arvio edistymisestä ympäristötavoitteiden saavuttamisessa, mukaan lukien esitys edellisen suunnitelman kattaman ajanjakson seurantaluloksista sekä selvitys niiden ympäristötavoitteiden osalta, joita ei ole saavutettu
- 3) perusteltu kuvaus niistä edelliseen vesipiirin hoitosuunnitelmaan sisältyneistä toimista, joita ei ole lopulta toteutettu
- 4) kuvaus täydentävistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen suunnitelman toteuttamiseksi.

– –”

13 Vesilain 155a §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Vesien seurannalla pyritään hankkimaan tietoa pinta- ja pohjavesien tilasta vesien hoidon suunnittelua ja ympäristötavoitteiden saavuttamisen arviointia varten.

2. Pinta- ja pohjavesien tilan analysointi ja arviointi suoritetaan kansallisen ympäristön tilan seurannan yhteydessä.

3. Alueellinen ympäristönsuojelutarkastaja suorittaa pintavesien analyysit fysikaalis-kemiallisten, kemiallisten ja biologisten tekijöiden osalta.

4. Kansallinen hydrologis-meteorologinen laitos suorittaa pintavesien analyysit hydrologisten ja morfologisten tekijöiden osalta.

5. Kansallinen hydrogeologinen laitos analysoi ja arvioi pohjavesien tilaa fysikaalis-kemiallisten ja määrällisten tekijöiden osalta.

6. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa alueellinen ympäristönsuojelutarkastaja suorittaa kansallisen hydrogeologisen laitoksen suostumuksella täydentäviä analyyskejä, jotka koskevat pohjavesien fysikaalis-kemiallisia tekijöitä, ja esittää näiden analyysien tulokset ympäristönsuojeluylitarkastajan välityksellä kansalliselle hydrogeologiselle laitokselle.

7. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ympäristönsuojeluylitarkastaja suorittaa kansallisen vesiviranomaisen johtajan suostumuksella 3–6 momentissa tarkoitettujen analyysien tulosten perusteella kattavan arvioinnin, joka koskee vesien tilaa vesipiireissä, ja ottaa siinä huomioon jaon vesialueisiin ja – jos se on analyysien erityispiirteiden perusteella perusteltua – suorittaa 2 momentissa tarkoitettuja analyyskejä.”

Ympäristönsuojelulaki

14 27.4.2001 annetun ympäristönsuojelulain (Dz. U. nro 62, järjestysnumero 627; jäljempänä ympäristönsuojelulaki) 25 §:n 2 momentissa säädetään, että valtion suorittama ympäristön tilan seuranta muodostuu ekologisen tilan mittaus-, arviointi- ja diagnosointijärjestelmästä sekä ympäristötietojen keräämis-, käsittely- ja levittämijärjestelmästä.

15 Kyseisen lain 25 §:n 3 momentin mukaan valtion suorittamalla ympäristön tilan seurannalla edistetään ympäristönsuojelutoimenpiteitä antamalla hallintoviranomaisille ja kansalaisille systemaattisesti tietoa

” – –

1) luonnon osatekijöiden laadusta, säännöksissä määriteltyjen ympäristölaatunormien ja 3 §:n 28 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tasojen noudattamisesta sekä alueista, joilla nämä normit ja tasot ylitetään

2) luonnon osatekijöiden laadun muutoksista ja näiden muutosten syistä, joihin kuuluvat syy-yhteydet päästöjen ja luonnon osatekijöiden tilan välillä.”

Luonnonsuojelulaki

16 14.5.2013 annetun luonnonsuojelulain (16.4.2004 annetun lain konsolidoitu toisinto, Dz. U. 2013, järjestysnumero 627; jäljempänä luonnonsuojelulaki) 112 §:n mukaan valtion suorittamaan ympäristön tilan seurantaan sisältyy biologista ja maisemallista monimuotoisuutta koskeva ympäristön tilan seuranta.

17 Kyseisen pykälän 2 momentissa säädetään, että ympäristön tilan seuranta muodostuu biologisen ja maisemallisen monimuotoisuuden osatekijöiden, joihin kuuluvat luontotyypit ja Euroopan unionin tärkeänä pitämät lajit ja erityisesti ensisijaisesti suojeltavat luontotyypit ja lajit, tilan ja muutosten havainnoinnista ja tutkimisesta sekä luonnonsuojelumenetelmien tehokkuuden tutkimisesta.

3.10.2005 annettu asetus

- 18 Erityisehdoista, jotka hydrologisten ja insinöörien laatimien geologisten asiakirjojen on täytettävä, 3.10.2005 annetun ympäristöministerin asetuksen (Dz. U. nro 201; jäljempänä 3.10.2005 annettu asetus) 2 §:n 1 momentin 13 kohdassa ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä säädöksessä

--

- 13) käytettävissä olevilla vesivaroilla tarkoitetaan pohjaveden määrää, joka on mahdollista ottaa talteen tasapainossa olevalla alueella tietyissä ympäristöolosuhteissa ja hydrologisissa olosuhteissa, ilman, että on tarpeen mainita erityistä paikkaa ja vedenottoa koskevia teknisiä tai taloudellisia olosuhteita

--

2. Hydrogeologisissa asiakirjoissa määritellyt arvioinnin kohteena olevan alueen käytettävissä olevat pohjavesivarat mahdollistavat

- 1) pohjavesivarojen käyttöasteen ja käytettävissä olevien vesivarojen määrän tai vesivarojen niukkuuden arvioimisen arvioinnin kohteena olevalla alueella, vesialue tai vesistöalueen osa mukaan lukien
- 2) niiden paikkojen tunnistamisen, joihin on mahdollista rakentaa pohjavedenottorakennelmia
- 3) vesivaroja koskevan arvion laatimisen alueilla, joilla pohjavesiä käytetään intensiivisesti ja keskitetysti, ja näiden vesivarojen tarkistamisen
- 4) vettä koskevan taloudellisen arvion laatimisen vesialueen tai vesistöalueen osan vesien käyttöä koskevien edellytysten määrittämiseksi.

--”

23.7.2008 annettu asetus

- 19 Pohjavesien tilan arviointikriteereistä ja -menettelyistä 23.7.2008 annetun ympäristöministerin asetuksen (Dz. U. nro 143, järjestysnumero 896; jäljempänä 23.7.2008 annettu asetus) 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Pohjavesien tilan luokittelu fysikaalis-kemiallisten tekijöiden mukaan perustuu viiteen seuraavaan laatuluokkaan:

--

- 2) Luokka II – hyvälaatuiset vedet, joissa
 - a) tiettyjen fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvot ovat korkeat pohjavesissä tapahtuvien luonnollisten prosessien takia
 - b) fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvoista ei ilmene, että ihmistoiminta on vaikuttanut niihin, tai niistä ilmenee, että tällainen vaikutus on erittäin vähäistä

--”

20 Mainitun asetuksen 8 §:n 2–4 momentissa säädetään seuraavaa:

”2. Pohjavesien määrällisen tilan arvioinnit tehdään tietyille yhtenäisille pohjavesimuodostumille.

--

3. Pohjavesien määrällisen tilan arviointi tapahtuu määrittämällä yhtenäisten pohjavesimuodostumien vesivarojen määrä ja tulkitsemalla pohjavesien vedenkalvon tilannetta koskevien tarkastusten tuloksia.

--

4. Pohjavesivarojen määrä määritetään vertailemalla useiden vuosien pituisen ajanjakson keskimääräistä tosiasiallista vedenottoa, joka tapahtuu pohjavedenottopaikoissa ja joka on ilmaistu kuutiometreinä päivässä, niiden käytettävissä olevien pohjavesivarojen määrään, jotka on ilmaistu kuutiometreinä päivässä ja jotka on vahvistettu tasapainossa olevalle alueelle, johon sisältyy tietty yhtenäinen pohjavesimuodostuma, vahvistettujen käytettävissä olevien vesivarojen perusteella; silloin, kun tietty pohjavesimuodostuma ei sisälly täysin arvioinnin kohteena olevaan alueeseen, jonka osalta käytettävissä olevat vesivarat on määritetty, vertailu on mahdollista suorittaa suunnitellun pohjavesivarojen käytön laskemisen perusteella siihen saakka, kunnes käytettävissä olevat vesivarat on määritetty kyseisen vesimuodostuman osalta.”

20.8.2008 annettu asetus

21 Yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan luokittelua koskevista menettelytavoista 20.8.2008 annetun ympäristöministerin asetuksen (Dz. U. nro 162, järjestysnumero 1008; jäljempänä 20.8.2008 annettu asetus) liitteessä 6 olevan B osan XIV kohdassa säädetään seuraavaa:

”Pintavesimuodostumien ekologisen tilan luokittelu ja vedenlaatuun liittyviä indikaattoreita koskevan analyysin tulosten tulkinta fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja hydrologis-morfologisten tekijöiden mukaan

--

B. Vedenlaatuun liittyviä indikaattoreita koskevan analyysin tulosten tulkinta fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja hydrologis-morfologisten tekijöiden mukaan

--

XIV. Siihen saakka, kunnes laaditaan hydrologis-morfologisiin tekijöihin perustuvia ekologisen tilan arviointimenetelmiä, vesien ekologisen tilan luokittelu voidaan suorittaa siten, että näitä tekijöitä ei oteta huomioon. Tässä tapauksessa toimi 4 jätetään huomiotta ja pintavesimuodostuma, joka täyttää toimen 3 kohdassa 1 asetetun kriteerin, kuuluu ekologisen tilan luokkaan 1.”

22 20.8.2008 annetun asetuksen liitteessä 7 olevan B osan XV kohdassa säädetään seuraavaa:

”Keinotekoisten ja voimakkaasti muutettujen pintavesimuodostumien ekologisen potentiaalin luokittelu ja vedenlaatuun liittyviä indikaattoreita koskevan analyysin tulosten tulkinta fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja hydrologis-morfologisten tekijöiden mukaan

--

B. Vedenlaatuun liittyviä indikaattoreita koskevan analyysin tulosten tulkinta fysikaalis-kemiallisten, biologisten ja hydrologis-morfologisten tekijöiden mukaan

--

XV. Siihen saakka, kunnes laaditaan hydrologis-morfologisiin tekijöihin perustuvia ekologisen potentiaalin arviointimenetelmiä, vesien ekologisen potentiaalin luokittelu voidaan suorittaa siten, että näitä tekijöitä ei oteta huomioon. Tässä tapauksessa toimi 2 jätetään huomiotta.”

13.5.2009 annettu asetus

- 23 Yhtenäisten pintavesi- ja pohjavesimuodostumien seurannan hallinnointia koskevista menettelytavoista 13.5.2009 annetun ympäristöministerin asetuksen (Dz. U. nro 81, järjestysnumero 685; jäljempänä 13.5.2009 annettu asetus) 5 §:n 2 momentin 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Pintavesimuodostumien toiminnallisen seurannan suorittamisen tarkoituksena on

--

- 3) pintavesien tilan määrittäminen alueilla, jotka sisältyvät vesilain 113 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin luetteluihin --

--”

- 24 13.5.2009 annetun asetuksen liitteessä 1 säädetään seuraavaa:

”--

2. Kriteerit, jotka koskevat niiden pintavesimuodostumien valintaa, joihin kohdistetaan toiminnallinen seuranta:

--

- 6) pintavesimuodostuman luokittelu niiden vesien joukossa, jotka muodostavat kalojen, äyriäisten ja nilviäisten elinympäristön, tai vesimuodostuman ja vesilain 113 §:n 4 momentissa tarkoitettujen suojelualueiden välillä oleva molemminpuolinen riippuvuussuhde --

--”

- 25 ”Taulukon 2 alla olevissa huomautuksissa”, jotka sisältyvät 13.5.2009 annettuun asetukseen, todetaan seuraavaa:

”--

- 2) Erilaisia luokitteluun liittyviä tekijöitä koskevien analyysien, jotka suoritetaan kohdennetun seurannan mittauspisteissä, jotka eivät sijaitse virkistyskäyttöön tarkoitetuissa pintavesimuodostumissa, uimavesiksi määritellyt pintavesimuodostumat mukaan lukien, laajuus ja tiheys määritetään ainoastaan niiden indikaattoreiden ja tiheyksien perusteella, jotka on määritelty Puolan tasavaltaa sitovissa kansainvälisissä sopimuksissa ja voimassa olevissa erityisissä säännöksissä, etenkin niissä, jotka on annettu vesilain 50 §:n 1 ja 2 momentin nojalla --; jos näitä indikaattoreita ja tiheyksiä ei ole määritelty näin, ne vastaavat toiminnallisen seurannan mittauspisteitä varten määriteltyjä tekijöitä.

--

- 4) Kun pintavesimuodostumassa todetaan tai on todettu olevan pilaantumislähde, joka saattaa aiheuttaa vesiympäristölle erityisen haitallisten aineiden, etenkin taulukossa 1 tarkoitettujen prioriteettiaineiden, jotka kuuluvat vesiympäristölle erityisen haitallisten aineiden esiintymiseen liittyvien kemiallisten indikaattoreiden ryhmään, päästöjä, tai kun diagnostisen seurannan tuloksista käy ilmi, että yhtä näistä aineista esiintyy sellainen määrä, joka ylittää pitoisuutta koskevat rajat, toiminnallisen seurannan mittauspisteessä, joka sijaitsee kyseisessä vesimuodostumassa, suoritettavassa analyysissä on otettava huomioon aineet, joiden on todettu esiintyvän tai joita todennäköisesti esiintyy vedessä. Tällaisessa tapauksessa kyseistä vesimuodostumaa koskeva toiminnallinen seuranta suoritetaan vuosittain näiden aineiden osalta kussakin mittauspisteessä. Biologisten tekijöiden tarkistamisen tiheys ei muutu. Kunkin taulukkoon 1 sisältyvän aineen, joka kuuluu vesipolitiikan alaan kuuluvien prioriteettiaineiden ryhmään ja muiden pilaavien aineiden indikaattoreiden ryhmään – –, määrittämisen tiheyttä tietyssä vesimuodostumassa voidaan harventaa, kun kuuden vuoden pituisen suunnittelukauden ensimmäisen kokonaisen vuotuisen kauden aikana saadut tulokset osoittavat, että tällaisen aineen pitoisuus ei ylitä hyväksyttäviä raja-arvoja. Analyysi, joka koskee tietyn vaarallisen aineen esiintymistä toiminnallisen seurannan mittauspisteessä, voidaan jättää suorittamatta, kun kaikki kyseisessä mittauspisteessä edellisen vuoden aikana toiminnallisen seurannan yhteydessä saadut tulokset osoittavat, että kyseistä ainetta ei esiinny vedessä tai että toimia, joilla pyritään parantamaan veden tilaa, ei ole toteutettu.”

18.6.2009 annettu asetus

- 26 Vesipiirien hoitosuunnitelmien laatimisen täsmällisestä ulottuvuudesta 18.6.2009 annetun ministerineuvoston asetuksen (Dz. U. nro 106, järjestysnumero 882; jäljempänä 18.6.2009 annettu asetus) 3 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Vesipiirien hoitosuunnitelmien laatimista varten tarvittaviin yksityiskohtaisiin tietoihin kuuluvat

--

- 2) vesilain 113 §:n 2 momentin 1 kohdan nojalla laaditut luettelot vesimuodostumista --

--

- 7) tiedot sisämaan pinta- ja pohjavesialtaista ja alustava arviointi, jota suoritettaessa on otettu huomioon niiden käyttö väestön juomaveden hankintaan

--

- 9) pohjavesimuodostumien korkeuden muutosten vaikutuksia koskevan tarkastelun tulokset

--”

- 27 18.6.2009 annetun asetuksen 3 §:n 1 momentin 11 kohdassa säädetään, että vesipiirin hoitosuunnitelman laatimista varten tarvittaviin erityisiin tietoihin kuuluu yhteenveto toimenpiteistä, jotka sisältyvät kansalliseen vesi- ja ympäristöohjelmaan ja joita tällä hetkellä koskee vesilain 113b §.

- 28 Kyseisen asetuksen 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Määriteltäessä vesimuodostumia ja suojelualueita koskevia ympäristötavoitteita on täytettävä seuraavat vaatimukset:

--

3) on perusteltava, miksi ympäristötavoitteiden saavuttamista koskevaa määräaikaa pidennetään pinta- ja pohjavesimuodostumien osalta seuraaville suunnittelukausille, ja huomioon on otettava taloudelliset, sosiaaliset ja luontoon liittyvät näkökohdat

– –”

15.11.2011 annettu asetus

29 Yhtenäisten pintavesi- ja pohjavesimuodostumien seurannan hallinnointia koskevista menettelytavoista 15.11.2011 annetun ympäristöministerin asetuksen (Dz. U. nro 258, järjestysnumero 1550; jäljempänä 15.11.2011 annettu asetus) 4 §:n 1 momentin mukaan yksi tavoista, joilla voidaan seurata yhtenäisiä pintavesimuodostumia, on suojelualueiden seuranta.

30 15.11.2011 annetun asetuksen 5 §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Suojelualueisiin kohdistetaan seuranta, jotta voidaan

1) määrittää suojelualueilla esiintyvien yhtenäisten pintavesimuodostumien tila

2) määrittää, missä määrin näille alueille erillisissä säännöksissä vahvistettuja lisävaatimuksia on noudatettu

– –

4) arvioida yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan muuttumista suojelualueilla – –

– –”

31 Mainitun asetuksen liitteessä 1 olevan 1 jakson 7 kohdan mukaan yhtenä niiden yhtenäisten pintavesimuodostumien, joita on seurattava diagnostisen seurannan yhteydessä, valintakriteereistä on yhtenäisten vesimuodostumien esiintyminen suojelualueilla, joiden tarkoituksena on elinympäristön tai lajien suojelu ja joilla veden tilan ylläpito tai parantaminen ovat tärkeitä tekijöitä niiden suojelun kannalta vesilain 113 §:n 4 momentin 6 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

32 15.11.2011 annetun asetuksen liitteessä 1 olevan 2 jakson 9 kohdan mukaan yhtenä valintakriteereistä, jotka koskevat toiminnallisen seurannan yhteydessä suoritettavaa seurantaa, on vesilain 113 §:n 4 momentin 6 kohdassa tarkoitetuilla suojelualueilla esiintyvien yhtenäisten pintavesimuodostumien, joiden osalta on mahdollista, että niiden ympäristötavoitteet jäävät saavuttamatta, tunnistaminen ihmistoiminnasta pintaveden tilaan aiheutuvien merkittävien paineiden vaikutusten arvioinnin ja diagnostisen seurannan perusteella.

33 Mainitun asetuksen liitteessä 2 olevan V osan 25 kohdan mukaan suojelualueiden seuranta jatkuu siihen saakka, kunnes alueet ovat erityisissä säännöksissä, joilla ne on perustettu, säädettyjen vaatimusten mukaisia ja täyttävät vesilain 38d §:n 1 ja 2 momentissa ja 38f §:ssä tarkoitettut ympäristötavoitteet.

34 Saman asetuksen liitteessä 3 määritetään yhtenäisten pintavesimuodostumien ekologisen ja kemiallisen tilan luokitteluun liittyvien erilaisten tekijöiden osalta suoritettujen tarkastelujen laajuus ja tiheys sekä keinotekoisten ja voimakkaasti muutettujen yhtenäisten pintavesimuodostumien, joihin kuuluvat suojelualueisiin kuuluvat yhtenäiset vesimuodostumat, ekologisen potentiaalin ja kemiallisen tilan luokitteluun liittyviä erilaisia tekijöitä koskevien tarkastelujen laajuus. Mainitussa liitteessä 3 olevassa taulukossa nro 1 säädetään diagnostista seurantaa koskevien tarkastelujen indikaattoreiden ja tekijöiden luettelosta, joka muodostuu

- a) 22:sta biologisten tekijöiden tarkastelujen indikaattorista: kasviplankton (runsaussuhteet tai määrä, taksonikoostumus, kukintojen esiintymistiheys ja voimakkuus, biomassa, klorofylli 'a'), fytobentos (runsaussuhteet tai määrä, taksonikoostumus), pohjaeläimistö (runsaussuhteet, taksonikoostumus, muutosherkkien taksonien esiintyminen, monimuotoisuus), makrolevät ja koppisiemeniset kasvit (määrä, taksonikoostumus, monimuotoisuus, muutosherkkien taksonien esiintyminen), makrofytyt (runsaussuhteet tai määrä, taksonikoostumus), kalasto (runsaussuhteet tai määrä, taksonikoostumus, elinkaari tai ikärakenne, muutosherkkien taksonien esiintyminen)
- b) 3:sta hydrologis-morfologisten tekijöiden tarkastelujen indikaattorista, joita ovat hydrologinen (vuorovesi)järjestelmä, purojen, jokien, vuoripurojen, virtojen tai kanavien esteettömyys sekä morfologiset tekijät
- c) 52:sta fysikaalis-kemiallisten tekijöiden tarkastelujen indikaattorista: indikaattorit, jotka kuvaavat fyysistä tilaa ja joihin kuuluvat lämpöolosuhteet (veden lämpötila, väri, näkösyvyys, suspendoituneiden aineiden kokonaismäärä), happitasapaino [liuennut happi, viiden vuorokauden biokemiallinen hapenkulutus (BOD₅), kemiallinen hapenkulutus (COD) – Mn (permanganaattiluku), orgaanisen hiilen kokonaismäärä, vesien happisaturaatioprosentti, kemiallinen hapenkulutus COD-Cr], suolaisuus (suolaisuus, sähkönjohtavuus 20 °C:ssa, liuotetut aineet, sulfaatti, kloridit, kalsium, magnesium, kokonaiskovuus), happamoitumistilanne (pH), kokonaisemäksisyys, ravinneolot [ammonium, Kjeldahl-typpi, nitraattityppi, nitriittityppi, kokonaistyyppi, fosfaatit PO₄, kokonaisfosfori, piidioksidi] ja yksilöidyt synteettiset ja ei-synteettiset pilaavat aineet [formaldehydi, arseeni, barium, boori, kuudenarvoinen kromi, kromin kokonaismäärä (Cr³⁺:n ja Cr⁶⁺:n summa), sinkki, kupari, haihtuvat fenolit – fenoliluku, öljyperäiset hiilivedyt – mineraaliöljyluku, alumiini, liukenevat syanidit, sidoksissa olevat syanidit, molybdeeni, seleeni, hopea, tallium, titaani, vanadiini, antimoni, fluoridit, beryllium, koboltti ja tina],
- d) 33:sta vesipolitiikan alaan kuuluvasta prioriteettiaineesta, joita ovat alakloori, antraseeni, atratsiini, bentseeni, bromattu difenyylietteri (pentabromidifenyylietteri; samansukuiset, jotka on numeroitu numeroilla 28, 47, 99, 100, 153 ja 154), kadmium ja kadmiumyhdisteet, C10-13-kloorialkaanit, klorfenvinfossi, klorpyrifossi (klorpyrifossietyyli), 1,2-dikloorietaani (EDC), dikloorimetaani, di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP), diuron, endosulfaani, fluoranteeni, heksaklooribentseeni (HCB), heksaklooributadieeni (HCBd), heksakloorisykloheksaani (HCH), isoproturon, lyijy ja lyijy-yhdisteet, elohopea ja elohopeayhdisteet, naftaleeni, nikkeli ja nikkeliyhdisteet, nonyylifenoli (p-nonyylifenoli), oktyylifenoli 4-(1,1',3,3'-tetrametyyli)butyyli-fenoli, pentaklooribentseeni, pentakloorifenoli (PCP), polyaromaattiset hiilivedyt (PAH), bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(k)fluoranteeni, bentso(g,h,i)perylenei, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, simatsiini, tributyylitinayhdisteet (tributyylitina-kationi), triklooribentseenit (TCB), trikloorimetaani (kloroformi), trifluraliini, ja
- e) 8:sta muusta pilaavasta aineesta (tetrakloorimetaani, aldriini, dieldriini, endriini, isodriini, DDT – para-para -isomeeri, kokonais-DDT, trikloorietyleeni (TRI), tetrakloorietyleeni (PER)).”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

- 35 Komissio osoitti Puolan tasavallalle 27.6.2008 virallisen huomautuksen, jossa se toi esiin sen, että direktiivin 2000/60 kansallisissa täytäntöönpanotoimenpiteissä, jotka sille oli annettu tiedoksi, oli puutteita, ja ilmoitti, että kyseinen jäsenvaltio oli jättänyt noudattamatta kyseisen direktiivin 2–11, 13, 14 ja 24 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteiden II–V, VII ja VIII mukaisia velvoitteitaan.
- 36 Puolan tasavalta vastasi tähän viralliseen huomautukseen 22.8.2008 päivätyllä kirjeellä.
- 37 Puolan tasavalta antoi 7.5.2009 komissiolle tiedoksi direktiivin 2000/60 täytäntöön panemiseksi 23.7.2008 annetun asetuksen.

- 38 Puolan tasavalta antoi 10.7.2009 komissiolle tiedoksi 18.6.2009 annetun asetuksen.
- 39 Puolan tasavalta antoi 6.10.2009 komissiolle tiedoksi kolme muuta asetusta eli 20.8.2008, 13.5.2009 ja 22.7.2009 annetut asetukset.
- 40 Komissio osoitti Puolan tasavallalle 28.6.2010 perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan tämän lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Tämä määräaika päättyi 28.8.2010.
- 41 Kyseisessä perustellussa lausunnossa komissio totesi, että Puolan lainsäädäntö ei taannut virallisessa huomautuksessa lueteltujen direktiivin 2000/60 säännösten täysimääräistä ja asianmukaista täytäntöönpanoa.
- 42 Puolan tasavalta vastasi tähän perusteltuun lausuntoon 24.8.2010 päivätyllä kirjeellä.
- 43 Direktiivin 2000/60 täytäntöönpanosta keskusteltiin 28.9.2010 komission yksiköiden ja Puolan viranomaisten kesken. Tätä koskevia työkokouksia pidettiin 12.10.2010 ja 22.3.2011.
- 44 Puolan tasavalta antoi 23.2.2011 eli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen komissiolle tiedoksi vesilain ja tiettyjen muiden lakien muuttamisesta 5.1.2011 annetun lain (Dz. U. nro 32, järjestysnumero 159; jäljempänä 5.1.2011 annettu laki), joka tuli voimaan 18.3.2011.
- 45 Puolan tasavalta antoi lisäksi 30.11. ja 7.12.2011 komissiolle tiedoksi seuraavat asetukset direktiivin 2000/60 täytäntöön panemiseksi:
- yhtenäisten pintavesi- ja pohjavesimuodostumien ekologisen tilan, ekologisen potentiaalin ja kemiallisen tilan luokittelusta 9.11.2011 annettu ympäristöministerin asetus (Dz. U. nro 258, järjestysnumero 1549)
 - yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan luokittelua koskevista menettelytavoista ja prioriteettiaineita koskevista ympäristön laatuun liittyvistä säännöistä 9.11.2011 annettu ympäristöministerin asetus (Dz. U. nro 257, järjestysnumero 1545; jäljempänä yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan luokittelua koskevista menettelytavoista 9.11.2011 annettu asetus) ja
 - 15.11.2011 annettu asetus.
- 46 Vaikka kyseiset asetukset ja 5.1.2011 annettu laki annettiin perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen eli 28.8.2010 jälkeen, komissio otti ne huomioon sillä varauksella, että uusilla säännöksillä poistetaan aiemmin havaittu jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen.
- 47 Puolan tasavalta antoi 29.3.2013 komissiolle tiedoksi vesipiirien hoitosuunnitelmien laatimisen täsmällisestä ulottuvuudesta 29.3.2013 annetun ministerineuvoston asetuksen (Dz. U., järjestysnumero 578; jäljempänä 29.3.2013 annettu asetus), joka tuli voimaan 20.5.2013. Komissio otti kyseisen asetuksen huomioon siltä osin kuin sillä poistettiin aiemmin havaittu jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen.
- 48 Vastausten ja tiedoksi annettujen lainsäädäntötoimien perusteella komissio, joka luopui osasta väitteitään, katsoi, että tilanne oli edelleen epätydyttävä direktiivin 2000/60 täytäntöönpanon osalta, ja päätti näin ollen nostaa käsiteltävänä olevan kanteen.

- 49 Unionin tuomioistuimen kirjaamo osoitti 20.11.2014 asianosaisille kutsun 15.1.2015 pidettävään istuntoon; kyseisessä kutsussa komissiota muun muassa kehoitettiin esittämään viimeistään 8.12. oikeudenkäyntikielellä ja ranskan kielellä niiden perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä voimassa olleiden merkityksellisten kansallisten säännösten, joilla voidaan osoittaa, että direktiivin 2000/60 säännökset oli pantu virheellisesti tai puutteellisesti täytäntöön, koko teksti.
- 50 Komissio lähetti 3.12.2014 päivätyssä kirjeessä pyydettyt asiakirjat ja lisäksi ilmoitti unionin tuomioistuimelle, että käsiteltävässä asiassa esitetyssä kannekirjelmässä ei mainittu sitä, että oli olemassa täydentävä perusteltu lausunto, jonka komissio oli lähettänyt Puolan tasavallalle 28.2.2012 (jäljempänä täydentävä perusteltu lausunto). Täydentävässä perustellussa lausunnossa Puolan tasavaltaa kehoitettiin toteuttamaan velvoitteidensa noudattamisen edellyttämät toimenpiteet yhden kuukauden kuluessa mainitun lausunnon tiedoksisaamisesta, joka tapahtui myös 28.2.2012.
- 51 Täydentävässä perustellussa lausunnossa komissio totesi sen jälkeen, kun se oli arvioinut 15.11.2011 annettua asetusta, sen 28.6.2010 päivätyssä perustellussa lausunnossa esitettyjen väitteiden lisäksi, että direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan i alakohdan ja 2 kohta sekä kyseisen direktiivin liitteessä V oleva 1.1 ja 1.3 kohta oli pantu virheellisesti täytäntöön.
- 52 Puolan tasavallan 28.3.2012 täydentävään perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa esittämien selitysten seurauksena komissio kuitenkin päätti, että se ei aja mainitussa lausunnossa esitettyä väitettä unionin tuomioistuimessa.

Kanne

Täydentävässä perustellussa lausunnossa asetettu määräaika

- 53 On todettava, että Puolan tasavalta on väittänyt istunnossa, että unionin tuomioistuin on velvollinen tutkimaan käsiteltävässä asiassa, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty väitetysti noudattamatta täydentävässä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eli 28.3.2012 eikä alkuperäisessä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä kaikkien väitteiden eikä pelkästään täydentävässä perustellussa lausunnossa esitetyn väitteen osalta.
- 54 Komissio tuo esiin sen, että Puolan tasavallan täydentävään perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa esittämien selitysten seurauksena komissio päätti, että se ei aja mainitussa lausunnossa esitettyä erillistä väitettä unionin tuomioistuimessa, ja että kyseinen väite ei tästä syystä sisältynyt sen kannekirjelmään.
- 55 Tässä yhteydessä on todettava, että komissio on tosin osoittanut Puolan tasavallalle täydentävän perustellun lausunnon, jossa sille, että kyseinen jäsenvaltio noudattaa direktiivin 2000/60 mukaisia velvoitteita, asetettiin eri määräaika kuin 28.6.2010 päivätyssä perustellussa lausunnossa.
- 56 Täydentävän perustellun lausunnon sanamuodosta käy kuitenkin ilmi, että kyseinen lausunto koski yhtä ainoaa tarkoin rajattua väitettä, joka oli erillinen 28.6.2010 päivätyssä perustellussa lausunnossa esitettyihin väitteisiin nähden, ja että komission täydentävässä perustellussa lausunnossa vahvistama määräaika liittyi erottamattomasti ja yksinomaan kyseiseen väitteeseen eikä 28.6.2010 päivätyssä perustellussa lausunnossa asetettua määräaikaa asetettu kyseenalaiseksi.
- 57 Tästä seuraa, että koska käsiteltävässä asiassa täydentävässä perustellussa lausunnossa esitetty väite ei ole käsiteltävän kanteen kohteena, sitä, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, arvioitaessa on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli alkuperäisessä perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä eli 28.8.2010.

Ensimmäinen väite, joka koskee direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan sisältyvien määritelmien puutteellista ja virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

- 58 Komissio väittää ensimmäisessä väitteessään, että tiettyjä direktiivin 2000/60 2 artiklaan sisältyviä määritelmiä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä. Se katsoo tässä yhteydessä, että kyseisen direktiivin 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan sisältyvät määritelmät olisi toistettava tämän direktiivin kansallisissa täytäntöönpanosäännöksissä sanatarkasti, jotta voidaan taata mainitun direktiivin asianmukainen soveltaminen kyseisessä jäsenvaltiossa.
- 59 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20 ja 26 alakohtaan sisältyvien ilmaisujen ”pohjaveden tila”, ”pohjaveden hyvä tila” ja ”määrällinen tila” määritelmien osalta komissio muistuttaa, että Puolan tasavalta ei ole oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana kiistänyt väitettä, joka koskee sitä, että näitä määritelmiä ei ole pantu erikseen täytäntöön, ja että se on ilmoittanut, että se ”teki kaiken voitavansa näiden puutteiden korjaamiseksi sisällyttämällä asianmukaiset määritelmät lakiteksteihin tai niiden täytäntöönpanosäännöksiin”.
- 60 Erityisesti ilmaisun ”pohjaveden tila” määritelmän osalta komissio väittää, että vaikka on totta, että 23.7.2008 annetulla asetuksella on otettu käyttöön ilmaisujen ”pohjaveden hyvä kemiallinen tila” ja ”hyvä määrällinen tila” määritelmät, ilmaisun ”pohjaveden tila” määritelmä, joka on välttämätön direktiivin 2000/60 8 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteessä V olevan 2.5 kohdan säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen kannalta, kuitenkin puuttuu. Kyseisen määritelmän täytäntöönpano on erityisen tärkeää, kun otetaan huomioon vaatimus, jonka mukaan pohjaveden tila on määriteltävä pohjaveden määrällisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan, kumpi näistä on huonompi.
- 61 Ilmaisun ”pohjaveden hyvä tila” määritelmän osalta komissio katsoo, että 23.7.2008 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentilla ei ole pantu mainittua määritelmää asianmukaisesti täytäntöön, koska siinä säädetään, että luokkaan II kuuluvat vedet, joissa ensinnäkin tiettyjen fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvot ovat korkeat pohjavesissä tapahtuvien luonnollisten prosessien takia ja joissa toiseksi fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvoista ei ilmene, että ihmistoiminta on vaikuttanut niihin, tai niistä ilmenee, että tällainen vaikutus on erittäin vähäistä.
- 62 Komission mukaan direktiivin 2000/60 2 artiklan 20 alakohdassa säädetään kuitenkin täysin selvästi, että ”pohjaveden hyvällä tilalla” tarkoitetaan pohjavesimuodostuman tilaa silloin, kun sen määrällinen ja kemiallinen tila ovat vähintään hyviä. Näin ollen 23.7.2008 annettuun asetukseen sisältyvä määritelmä ei vastaa ulottuvuudeltaan laajempaa mainittuun direktiiviin sisältyvää määritelmää, koska se koskee ainoastaan vesien fysikaalis-kemiallisia tekijöitä eikä koske vesien määrällistä tilaa.
- 63 Pohjaveden hyvän tilan määritelmä on kuitenkin olennainen direktiivin 2000/60 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa, jossa säädetään, että jäsenvaltioilla on velvollisuus saavuttaa pohjaveden hyvä tila, asetetun velvollisuuden asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen takaamisen kannalta. Komission mukaan mainitun määritelmän täytäntöönpano on myös olennaista kyseistä velvollisuutta koskevien poikkeusten eli direktiivin 2000/60 4 artiklan 5 kohdassa säädetyn poikkeuksen, jossa sallitaan vähemmän vaativien ympäristötavoitteiden asettaminen, tai mainitun direktiivin 4 artiklan 7 kohdassa säädetyn poikkeuksen, jossa sallitaan uusien pohjavesimuodostumien pohjaveden korkeutta muuttavien toimenpiteiden toteuttaminen, soveltamisen kannalta. Koska ilmaisua ”pohjaveden hyvä tila” ei ole määritelty, mainittua velvollisuutta koskevia poikkeuksia ei ole mahdollista ottaa käyttöön ottamatta sitä riskiä, että ympäristötavoitteita ei saavuteta.

- 64 Komissio väittää, että ilmaisun ”määrällinen tila”, jolla direktiivin 2000/60 2 artiklan 26 alakohdan mukaan ”ilmaistaan, missä määrin suora ja epäsuora vedenotto vaikuttavat pohjavesimuodostumaan”, määritelmä on pantu virheellisesti täytäntöön 23.7.2008 annetun asetuksen 8 §:llä. Kyseisen 8 §:n 2 momentissa säädetään, että ”pohjavesien määrällisen tilan arvioinnit tehdään – – yhtenäisille pohjavesimuodostumille”, kun taas mainitun 8 §:n 3 momentissa säädetään, että ”pohjavesien määrällisen tilan arviointi tapahtuu määrittämällä yhtenäisten pohjavesimuodostumien vesivarojen määrä ja tulkitsemalla pohjavesien vedenkalvon tilannetta koskevien tarkastusten tuloksia”.
- 65 Komission mukaan mainituissa Puolan lainsäädännön säännöksissä ei viitata suoraan ja epäsuoraan vedenottoon eikä myöskään siihen, miten ne vaikuttavat pohjavesimuodostumiin. Määrällisen tilan määritelmä on kuitenkin olennainen vaatimusten, jotka sisältyvät direktiivin 2000/60 8 artiklan ja liitteen V säännöksiin sekä mainitun liitteen 2.1 kohdan mukaisen veden määrällisen tilan luokittelun että mainitun liitteen 2.2 kohdan mukaisen kyseisen tilan seurannan alalla, asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen takaamisen kannalta.
- 66 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvästä ilmaisun ”käytettävissä olevat pohjavesivarat” määritelmästä komissio muistuttaa, että Puolan tasavalta on vahvistanut perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa, että kyseinen ilmaisu ei sisälly sellaisenaan Puolan lainsäädäntöön. 3.10.2005 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 13 kohtaan sisältyy käsite ”käytettävissä olevat vesivarat”, joka on määritelty siten, että sillä tarkoitetaan ”pohjaveden määrää, joka on mahdollista ottaa talteen tasapainossa olevalla alueella tietyissä ympäristöolosuhteissa ja hydrologisissa olosuhteissa, ilman, että on tarpeen mainita erityistä paikkaa ja vedenottoa koskevia teknisiä tai taloudellisia olosuhteita”.
- 67 Komission mukaan Puolan oikeusjärjestystä koskevasta analyysistä käy selvästi ilmi, että mitään direktiivin 2000/60 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvän määritelmän osatekijöistä ei sisälly Puolan lainsäädäntöön.
- 68 Lisäksi direktiiviin 2000/60 sisältyvän ilmaisun ”käytettävissä olevat pohjavesivarat” ja 3.10.2005 annettuun asetukseen sisältyvän ilmaisun eli ”vedenoton” välillä ei ole mitään yhteyttä. Ensimmäinen ilmaisu viittaa nimittäin luonnollisiin prosesseihin, joihin ihminen ei ole puuttunut. Mainittu puuttuminen, joka on ominaista vedenotolle, kuuluu kyseisen direktiivin 2 artiklan 28 alakohdan piiriin. Komissio huomauttaa myös, että on lisättävä, että mainitun direktiivin 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvässä ilmaisun ”käytettävissä olevat pohjavesivarat” määritelmässä viitataan kyseisen direktiivin liitteessä V olevassa 2.2.1 kohdassa tarkoitettuun seurantaan koskevaan velvollisuuteen, joka koskee sekä luonnollisia prosesseja että ihmisen käynnistämiä prosesseja. Kun näitä kahta ryhmää ei ole edelleenkään erotettu toisistaan, on olemassa riski siitä, että ihmistoiminnan vaikutukset eivät tule katetuiksi. Näin ollen on vaikeaa määritellä riittävällä tavalla, mitkä toimenpiteet on toteutettava vesien hyvän tilan takaamiseksi direktiivin 2000/60 4 artiklan mukaisesti.
- 69 Komission mukaan mainittu direktiiviin 2000/60 sisältyvä ilmaisu on kuitenkin olennainen kyseisen direktiivin 8 artiklan ja liitteen V säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen kannalta muun muassa siinä tarkoituksessa, että veden tila voidaan luokitella asianmukaisesti mainitun direktiivin liitteessä V olevassa 1.4 kohdassa määritellyllä tavalla ja pohjaveden määrällistä tilaa voidaan seurata asianmukaisesti kyseisen direktiivin liitteessä V olevassa 2.2 kohdassa säädetyllä tavalla.
- 70 Ensimmäisen väitteen osalta Puolan tasavalta muistuttaa ensinnäkin unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan direktiivin saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä ei välttämättä edellytä sitä, että sen säännökset olisi samanmuotoisina ja sanasta sanaan toistettava nimenomaisella erityisellä lain tai asetuksen säännöksellä, vaan yleinen oikeustila voi olla riittävä, jos se takaa sen, että direktiivi on kokonaisuudessaan riittävän selkeästi ja täsmällisesti täytäntöön pantu.

- 71 Puolan tasavallan mukaan komissio ei ole esittänyt mitään perustetta, joka voisi osoittaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus panna direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohdassa määritellyt käsitteet sanatarkasti täytäntöön, eikä ole täsmentänyt, miten se, että näitä määritelmiä ei ole pantu täytäntöön, voisi vaarantaa mainitun direktiivin tavoitteiden saavuttamisen. Vaikka komissio muistuttaa, että mainittujen määritelmien ja direktiivin 2000/60 aineellisten säännösten välillä on yhteys, lisäksi kyseinen toimielin ei lainkaan kyseenalaista kyseisten aineellisten säännösten täytäntöönpanon merkityksellisyyttä.
- 72 Lisäksi Puolan tasavalta korostaa sitä, että määritelmät, joiden osalta komissio väittää, että niitä ei ole pantu täytäntöön, sisältyvät vesilain ja tiettyjen muiden lakien uudistamista koskevaan ehdotukseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 73 Puolan tasavallan esittämän väitteen, jonka mukaan jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta panna direktiivissä 2000/60 säädettyjä määritelmiä sanatarkasti täytäntöön, osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä ei tosin välttämättä edellytä sitä, että sen säännökset olisi samanmuotoisina ja sanasta sanaan toistettava nimenomaisella erityisellä lain tai asetuksen säännöksellä, vaan yleinen oikeustila voi olla riittävä, jos se takaa sen, että direktiivi on kokonaisuudessaan riittävän selkeästi ja täsmällisesti täytäntöön pantu (ks. tuomio komissio v. Puola, C-281/11, EU:C:2013:855, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 74 Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että Puolan tasavalta ei ole kyennyt täsmentämään, minkä konkreettisten kansallisten säännösten perusteella voidaan päätellä, että direktiivin 2000/60 aineelliset säännökset, jotka perustuvat riidanalaisiin määritelmiin, on pantu asianmukaisesti täytäntöön. Näin ollen Puolan lainsäädännöstä ei käy ilmi, että se takaa sen, että direktiivi 2000/60 on pantu kokonaisuudessaan riittävän selkeästi ja täsmällisesti täytäntöön.
- 75 Koska mainittujen määritelmien tarkoituksena on taata se, että jäsenvaltioilla direktiivin 2000/60 aineellisten säännösten nojalla olevat velvollisuudet pannaan asianmukaisesti täytäntöön, on tärkeää, että kyseiset määritelmät otetaan asianmukaisesti huomioon aineellisten säännösten, joissa määriteltyjä ilmaisuja käytetään, täytäntöönpanon yhteydessä, kun jäsenvaltio ei pane niitä erikseen täytäntöön.
- 76 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 19 alakohtaan sisältyvästä ilmaisusta ”pohjaveden tila” on nimittäin todettava, että 23.7.2008 annetussa asetuksessa on otettu käyttöön kyseisen direktiivin 2 artiklan 25 alakohtaan sisältyvä ilmaisun ”pohjaveden hyvä kemiallinen tila” määritelmä ja mainitun direktiivin 2 artiklan 28 alakohtaan ja kyseisen direktiivin liitteessä V olevaan 2.1.2 kohtaan sisältyvä ilmaisun ”hyvä määrällinen tila” määritelmä muttei ilmaisun ”pohjaveden tila” määritelmää, joka on kuitenkin olennainen direktiivin 2000/60 8 artiklan ja kyseisen direktiivin liitteessä V olevan 2.5 kohdan säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen kannalta, koska pohjaveden tila on määriteltävä pohjaveden määrällisen ja kemiallisen tilan perusteella sen mukaan, kumpi näistä on huonompi.
- 77 Lisäksi mistään muusta Puolan säädöksestä ei käy ilmi, että mainittu määritelmä olisi saatettu osaksi Puolan lainsäädäntöä; Puolan tasavalta ei ole kiistänyt tätä toteamusta kirjelmässään eikä istunnossa, jossa kyseinen jäsenvaltio on tyytynyt toteamaan, että käytännössä kyseisten määritelmien soveltamisalan osalta ei ollut mitään epätietoisuutta ja että kaikki aineelliset säännökset oli pantu asianmukaisesti täytäntöön.
- 78 Tässä yhteydessä on riittävää muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti sekä riittävän konkreettisesti, täsmällisesti ja selvästi, jotta täytettäisiin oikeusvarmuutta koskeva vaatimus (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-281/11, EU:C:2013:855, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 79 Pelkkää hallintokäytäntöä, jolle on ominaista se, että hallintoelimet voivat halutessaan muuttaa sitä, ja jota ei riittävällä tavalla tehdä julkiseksi, ei voida pitää direktiivin täytäntöönpanoa koskevien velvoitteiden pätevänä täyttämisen muotona. Samoin on niin, ettei se, että kansalliset tuomioistuimet tulkitsevat kansallisen oikeuden säännöksiä direktiivin säännösten mukaisesti, yksinään voi olla riittävän selvää ja täsmällistä, jotta sillä täytettäisiin oikeusvarmuutta koskeva vaatimus (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-281/11, EU:C:2013:855, 105 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 80 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 20 alakohtaan sisältyvästä ilmaisun ”pohjaveden hyvä tila” määritelmästä on todettava, että 23.7.2008 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentissa säädetään, että luokkaan II kuuluviksi hyvälaatuisiksi vesiksi määritellään vedet, joissa ensinnäkin tiettyjen fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvot ovat korkeat pohjavesissä tapahtuvien luonnollisten prosessien takia ja toiseksi fysikaalis-kemiallisten tekijöiden arvoista ei ilmene, että ihmistoiminta on vaikuttanut niihin, tai niistä ilmenee, että tällainen vaikutus on erittäin vähäistä.
- 81 Yhtäältä direktiivin 2000/60 2 artiklan 20 alakohdassa säädetään kuitenkin nimenomaisesti, että pohjaveden hyvällä tilalla tarkoitetaan pohjavesimuodostuman tilaa silloin, kun sen määrällinen ja kemiallinen tila ovat vähintään hyviä. 23.7.2008 annettuun asetukseen sisältyvä määritelmä koskee kuitenkin ainoastaan fysikaalis-kemiallisia tekijöitä, ja se ei siis vastaa ulottuvuudeltaan selvästi laajempaa mainitussa direktiivissä säädettyä määritelmää.
- 82 Toisaalta pohjaveden hyvän tilan määritelmä on olennainen direktiivin 2000/60 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa, jonka mukaan jäsenvaltioilla on velvollisuus saavuttaa pohjaveden hyvä tila, asetetun perustavanlaatuisen velvollisuuden asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen takaamisen kannalta. Näin ollen mainitun direktiivin 2 artiklan 20 alakohtaan sisältyvän määritelmän täytäntöönpano on myös olennaista kyseistä velvollisuutta, joka koskee pohjaveden hyvän tilan saavuttamista, koskevien poikkeusten eli direktiivin 2000/60 4 artiklan 5 kohdassa säädetyn poikkeuksen, jossa sallitaan vähemmän vaativien ympäristötavoitteiden asettaminen, tai kyseisen direktiivin 4 artiklan 7 kohdassa vahvistetun poikkeuksen, jossa sallitaan uusien pohjavesimuodostumien pohjaveden korkeutta muuttavien toimenpiteiden toteuttaminen, soveltamisen kannalta. Kun pohjaveden hyvää tilaa ei ole määritelty, sitä koskevia poikkeuksia ei ole mahdollista ottaa käyttöön ottamatta sitä riskiä, että ympäristötavoitteita ei saavuteta.
- 83 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 26 alakohdassa säädetystä käsitteestä ”määrällinen tila” on todettava, että 23.7.2008 annetun asetuksen 8 §:n 2 momentissa säädetään, että ”pohjavesien määrällisen tilan arvioinnit tehdään – – yhtenäisille pohjavesimuodostumille”, kun taas mainitun 8 §:n 3 momentissa säädetään, että ”pohjavesien määrällisen tilan arviointi tapahtuu määrittämällä yhtenäisten pohjavesimuodostumien vesivarojen määrä ja tulkitsemalla pohjavesien vedenkalvon tilannetta koskevien tarkastusten tuloksia”.
- 84 Näissä kansallisissa säännöksissä ei kuitenkaan panna direktiiviin 2000/60 sisältyvää määrällisen tilan määritelmää asianmukaisesti täytäntöön, koska kyseisen direktiivin 2 artiklan 26 alakohdassa säädetään, että määrällisellä tilalla ilmaistaan, missä määrin suora ja epäsuora vedenotto vaikuttavat pohjavesimuodostumaan. Puolan lainsäädännön säännöksissä ei viitata suoraan ja epäsuoraan vedenottoon eikä siihen, miten ne vaikuttavat pohjavesimuodostumiin. Koska määrällisen tilan määritelmä on kuitenkin olennainen vaatimusten, jotka sisältyvät direktiivin 2000/60 8 artiklan ja liitteen V säännöksiin sekä kyseisen liitteen 2.1 kohdan mukaisen veden määrällisen tilan luokittelun että mainitun liitteen 2.2 kohdan mukaisen kyseisen tilan seurannan alalla, asianmukaisen täytäntöönpanon ja soveltamisen takaamisen kannalta, tästä seuraa, että mainittua määritelmää ei ole saatettu asianmukaisesti osaksi Puolan lainsäädäntöä.
- 85 Direktiivin 2000/60 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvästä ilmaisusta ”käytettävissä olevat pohjavesivarat”, jonka määritelmä on tietyssä määrin monimutkainen, on muistutettava, että Puolan tasavalta väittää, että vakiintuneen käytännön ja Puolan lainsäädännön oman terminologian mukaisesti 3.10.2005 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 13 kohdassa käytetään vastaavaa ilmaisua ”käytettävissä olevat

vesivarat” ("zasoby dyspozycyjne wód"). Kyseinen jäsenvaltio täsmentää, että kyseisellä ilmaisulla tarkoitetaan pohjaveden määrää, joka on mahdollista ottaa talteen tasapainossa olevalla alueella tietyissä ympäristöolosuhteissa ja hydrologisissa olosuhteissa, ilman, että on tarpeen mainita erityistä paikkaa ja vedenottoa koskevia teknisiä tai taloudellisia olosuhteita.

- 86 Lisäksi Puolan tasavalta väittää, että 23.7.2008 annetun asetuksen 8 §:n 4 momenttiin, jossa säädetään, että ”pohjavesivarojen määrä määritetään vertailemalla useiden vuosien pituisen ajanjakson keskimääräistä tosiasiallista vedenottoa, johon sisältyy pohjavedenotto ja joka on ilmaistu kuutiometreinä päivässä, niiden käytettävissä olevien pohjavesivarojen määrään, jotka on ilmaistu kuutiometreinä päivässä ja jotka on vahvistettu tasapainossa olevalle alueelle, johon sisältyy tietty yhtenäinen pohjavesimuodostuma, vahvistettujen käytettävissä olevien vesivarojen perusteella”, sisältävää määritelmää on tulkittava 3.10.2005 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 13 kohdan mukaisesti. Lopuksi vesilain 38 §:n 3 momentti ja ympäristönsuojelulain 97 §:n 1 ja 2 momentti on otettava huomioon.
- 87 Tässä yhteydessä on todettava, että – kuten tämän tuomion 78 kohdassa on jo todettu – vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti sekä riittävän konkreettisesti, täsmällisesti ja selvästi, jotta täytettäisiin oikeusvarmuutta koskeva vaatimus (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-281/11, EU:C:2013:855, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 88 On korostettava sitä, että vesiensuojelua koskevan kansallisen säännöksen tulkinta useiden muiden useisiin eri lakeihin siroteltujen säännösten, jotka eivät lisäksi ensi näkemältä koske vesiensuojelua, mukaisesti ei täytä näitä vaatimuksia.
- 89 Lisäksi Puolan oikeusjärjestyksen merkityksellisten säännösten analyysistä käy ilmi, että mitään direktiivin 2000/60 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvän määritelmän osatekijöistä ei sisälly Puolan lainsäädäntöön, koska siinä ei viitata pohjavesimuodostumaan muodostuvan vesimäärän pitkän ajan vuosikeskiarvoihin, vähennettynä tarvittavalla vuotuisella virtaamalla, eikä vaatimukseen siitä, että pohjavesiin yhteydessä olevien pintavesien mainitun direktiivin 4 artiklan mukaiset ekologiset laatuvaatimukset saavutetaan, eikä vaatimukseen, jonka mukaan on ehkäistävä näiden pintavesien ekologisen tilan merkittävä huononeminen ja on vältettävä merkittävät haitat pohjavesiin yhteydessä oleville maaekosysteemeille.
- 90 Lopuksi – kuten komissio väittää – ilmaisun ”käytettävissä olevat pohjavesivarat” ja ilmaisun ”vedenotto” välillä ei ole mitään yhteyttä. Ensimmäinen ilmaisu viittaa nimittäin luonnollisiin prosesseihin, joihin ihminen ei ole puuttunut, sillä direktiivin 2000/60 sisältyvässä määritelmässä viitataan luonnolliseen tasapainotilaan eli pohjavesimuodostumaan muodostuvan vesimäärän arvoihin, vähennettynä virtaamalla. Mainittu puuttuminen, joka erottaa vedenoton luonnollisista prosesseista, kuuluu kyseisen direktiivin 2 artiklan 28 alakohdan piiriin. On lisättävä, että mainitun direktiivin 2 artiklan 27 alakohtaan sisältyvässä määritelmässä viitataan implisiittisesti saman direktiivin liitteessä V olevassa 2.2.1 kohdassa tarkoitettuun seurantaan koskevaan velvollisuuteen, joka koskee sekä luonnollisia prosesseja että ihmisen käynnistämiä prosesseja. Kun näitä kahta ryhmää ei ole edelleenkään erotettu toisistaan, on olemassa riski siitä, että ihmistoiminnan vaikutukset eivät tule katetuiksi. Näin ollen on vaikeaa määritellä riittävällä tavalla, mitkä toimenpiteet on toteutettava vesien hyvän tilan takaamiseksi direktiivin 2000/60 4 artiklan mukaisesti.
- 91 Edellä esitetystä seuraa, että direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan sisältyvät määritelmät eivät sisällyneet perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä voimassa olleeseen merkitykselliseen lainsäädäntöön ja että se, että näitä määritelmiä ei ole pantu täytäntöön, voi vaarantaa kyseisellä direktiivillä tavoiteltujen päämäärien saavuttamisen.

- 92 Tässä yhteydessä on huomautettava, että komissio on täsmentänyt kirjelmässään, mitkä ovat sen, että direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan sisältyviä määritelmiä ei ole pantu täytäntöön tai ne on pantu virheellisesti täytäntöön, seuraukset kyseisen direktiivin aineellisten säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon kannalta, ja erityisesti, miten se, että niitä ei ole pantu täytäntöön tai ne on pantu virheellisesti täytäntöön, vaikuttaa kyseisen direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen.
- 93 Ei ole siis tarpeen – toisin kuin Puolan tasavalta väittää –, että komissio esittää kunkin direktiivin 2000/60 aineellisen säännöksen, johon sisältyy riidanalaisia määritelmiä tai jossa viitataan riidanalaisiin määritelmiin, virheellistä täytäntöönpanoa koskevia väitteitä mainittujen kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädettyjen määritelmien virheellistä täytäntöönpanoa koskevan väitteen lisäksi.
- 94 Lopuksi on muistutettava direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20 ja 26 alakohtaan sisältyvien ilmaisujen ”pohjaveden tila”, ”pohjaveden hyvä tila” ja ”määrällinen tila” määritelmien osalta, että Puolan tasavalta ei ole oikeudenkäyntiä edeltäneen menettelyn aikana kiistänyt sitä, että näitä määritelmiä ei ole pantu täytäntöön, ja on tuonut esiin sen, että se teki kaiken voitavansa näiden puutteiden korjaamiseksi sisällyttämällä asianmukaiset määritelmät lakiteksteihin tai niiden myöhempiin täytäntöönpanosäännöksiin.
- 95 Edellä esitetyn perusteella ensimmäistä väitettä, joka koskee sitä, että direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan sisältyviä määritelmiä ei ole pantu täysimääräisesti tai asianmukaisesti täytäntöön, on pidettävä perusteltuna.

Toinen väite, joka koskee direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa suojelualueiden seurannan osalta

Asianosaisten lausumat

- 96 Komissio muistuttaa, että direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus seurata pintaveden ja pohjaveden tilaa sekä suojelualueita laatimalla ja soveltamalla seurantaohjelmia.
- 97 Suojelualueiden osalta kyseisen säännöksen kolmannessa luetelmakohdassa säädetään, että seurantaohjelmia on täydennettävä sen unionin lainsäädännön vaatimusten mukaan, jonka nojalla suojelualueet on perustettu. Komissio väittää, että vaikka tällaisia osatekijöitä sisältyy uimavesinä käytettyjä vesiä tai juomavedenottoa koskeviin Puolan merkityksellisiin säännöksiin, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY (EUVL 2010, L 20, s. 7) mukaisesti perustettuja alueita eli Natura 2000 -alueiksi nimettyjä alueita koskevia vaatimuksia vastaavia vaatimuksia ei ole noudatettu asianmukaisesti. Lisäksi suojelualueiden osalta direktiivin 2000/60 liitteessä V olevassa 1.3.5 kohdassa säädettyä lisäseurantaa ei ole myöskään saatettu asianmukaisesti osaksi Puolan oikeusjärjestystä.
- 98 Komissio tuo esiin sen, että perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa Puolan tasavalta on myöntänyt, että direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohtaa ei ollut pantu asianmukaisesti täytäntöön, ja on ilmoittanut, että 13.5.2009 annetun asetuksen muuttamisella taataan kyseisen säännöksen asianmukainen täytäntöönpano.
- 99 Puolan lainsäädännön säännösten, joissa laaditaan Natura 2000 -suojelualueiden seurantaohjelmat, arviointi osoittaa komission mukaan, että vaikka toiminnallisen seurannan osalta säädetään tiettyjen kemiallisten aineiden, joihin kuuluvat esimerkiksi rauta ja kupari, seurannasta, näiden aineiden seurannan perusteella ei voida kuitenkaan todeta, miten tämä vaikuttaa kyseisten suojelualueiden veden seurantaan. Puolan lainsäädännössä ei ole vahvistettu osatekijöitä, joiden perusteella voidaan määrittää lajien ja elinympäristöjen suojelun tila veden osalta. Ei voida katsoa, että Puolan säännöksissä pantaisiin

asianmukaisesti täytäntöön vaatimus seurantaohjelmien täydentämisestä sen unionin lainsäädännön vaatimusten mukaan, jonka nojalla mainitut alueet on perustettu, direktiivien 92/43 ja 2009/147 mukaisesti vahvistettujen alueiden osalta.

- 100 Komissio korostaa sitä, että mainittujen direktiivin 2000/60 8 artiklassa säädettyjen veden tilan seurantaohjelmien on mahdollistettava tietojen kerääminen veden hyvän tilan saavuttamiseksi suojelualueilla siten, että samalla otetaan huomioon siitä lainsäädännöstä aiheutuvat vaatimukset, jonka nojalla mainitut alueet on perustettu. Direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetun seurantaohjelman on siis taattava niiden veden tilaa koskevien tekijöiden seuranta, jotka ovat rakenteellisia ja toiminnallisia indikaattoreita tai joilla on vaikutusta niiden lajien ja luonnonympäristöjen, joiden suojelua varten kyseiset alueet on perustettu, suojelua koskevien näkymien arviointiin.
- 101 Puolan tasavalta väittää, että direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta on pantu täytäntöön kansallisella ympäristön tilan seurannalla, josta on säädetty erityisesti ympäristönsuojelulain 25 §:n 2 momentissa ja luonnonsuojelulain 112 §:ssä, Natura 2000 -alueilla suojelutehtäviä koskevien suunnitelmien yhteydessä suoritettavalla seurannalla ja 15.11.2011 annetun asetuksen 5 §:n 4 momentin 2 kohdalla.
- 102 Suojelua koskevien toimintasuunnitelmien ja suojelutehtäviä koskevien suunnitelmien yhteydessä määritelty seuranta ulottuu sen mukaan näillä alueilla oleviin elinympäristöihin ja lajeihin, joita suojellaan Natura 2000 -verkoston nojalla, ja ennen kaikkea elinympäristöihin tai lajeihin, joita varten Natura 2000 -alue on perustettu. Tämä seuranta perustuu kuitenkin direktiivien 92/43 ja 2009/147 säännöksiä laajempiin säännöksiin. Tässä yhteydessä on otettava huomioon myös kaikki muut Puolan tasavallan velvoitteet, jotka aiheutuvat ympäristönsuojelun alalla ratifioiduista yleissopimuksista, direktiivistä 2000/60 aiheutuvia velvoitteita unohtamatta.
- 103 15.11.2011 annetun asetuksen 5 §:n 4 momentin 2 kohdan nojalla suojelualueisiin kohdistetaan seuranta, jotta voidaan todeta, missä määrin muissa näitä alueita koskevissa säännöksissä asetettuja lisävaatimuksia on noudatettu. Näihin muihin säännöksiin kuuluvat muun muassa luonnonsuojelulain säännökset, joiden nojalla suojelualueet on nimetty. Veden seurannassa on siis sen mukaan otettava huomioon luonnonsuojelulain 112 §:n ja suojelua koskevien toimintasuunnitelmien ja suojelutehtäviä koskevien suunnitelmien nojalla suoritettujen seurannan tulokset.
- 104 Yhtenäisten pintavesi- ja pohjavesimuodostumien seurannassa siis otetaan huomioon muut vesiä koskevat Natura 2000 -alueille asetetut vaatimukset. Sitä vastoin se, missä määrin Natura 2000 -alueita koskevia vaatimuksia on noudatettu, määritetään luonnonsuojelulain 112 §:n ja suojelua koskevien toimintasuunnitelmien nojalla suoritettavan seurannan yhteydessä. Näin ollen Puolan lainsäädäntö täyttää Puolan tasavallan mukaan direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut seurantaohjelmia koskevat vaatimukset.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 105 On todettava, että kun direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, on otettava huomioon vaatimus, jonka mukaan veden tilaa suojelualueilla koskevia seurantaohjelmia on täydennettävä sen unionin lainsäädännön vaatimusten mukaan, jonka nojalla suojelualueet on perustettu.
- 106 Ympäristönsuojelulain 25 §:n 2 momentissa, jota Puolan tasavalta pitää täytäntöönpanosäännöksenä, ei kuitenkaan määritellä ilmaisua ”ympäristön tilan seuranta”. Luonnonsuojelulain 112 §:ssä sen sijaan todetaan, että luonnon tilan seuranta perustuu biologisen ja maisemallisen monimuotoisuuden osatekijöiden nykyisen tilan havainnointiin ja arvioimiseen, ja siinä on otettava erityisesti huomioon ensisijaisesti suojeltavat luontotyytit ja lajit. Viimeksi mainitun tyyppinen seuranta koskee siis – toisin

kuin ympäristönsuojelulain 25 §:n perusteella suoritettava yleinen ympäristön tilan seuranta – pikemminkin luonnon osatekijöiden muutosten havainnointia. Näiden kahden säännöksen perusteella ei voida siis päätellä, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset olisivat velvollisia hyödyntämään kyseisen seurannan yhteydessä saatuja tuloksia kyseisten vesien tilan seuraamiseksi ja rekisteröimiseksi direktiivin 2000/60 8 artiklan ja liitteen V säännösten mukaisesti.

- 107 Muut säännökset, joihin Puolan tasavalta on vedonnut, eivät myöskään täytä direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan täytäntöönpanosta aiheutuvaa vaatimusta, joka muodostuu eri Natura 2000 -alueiden tasolla suoritettavan seurannan tulosten hyödyntämisestä kyseisen direktiivin perusteella säädetyn seurannan yhteydessä ja vesien tilaa luokiteltaessa, koska niissä ainoastaan säädetään tällaisesta seurannasta ilman, että niissä asetetaan velvollisuutta hyödyntää seurannan perusteella saatuja tietoja.
- 108 Lisäksi on todettava, että ensimmäinen erityisten suojelualueiden, joita varten on valmisteltava suojelusuunnitelmia direktiivin 92/43 mukaisesti, perustamiseksi asetettu määräaika on päättynyt vuonna 2013. Jos suojelutehtäviä koskevien suunnitelmien ja suojelua koskevien toimintasuunnitelmien yhteydessä suoritettavaa seuranta on pidettävä direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan täytäntöönpanon muotona, tällainen täytäntöönpano on näin ollen riippuvainen mainittujen suunnitelmien laatimisesta.
- 109 Pelkästään se, että hallussa on mahdollisesti elinympäristöjä ja lajeja tai juuri vesien tilaa koskevia tietoja – mihin Puolan tasavalta vetoaa –, ei kuitenkaan takaa sitä, että säännösten, joilla direktiivi 2000/60 pannaan täytäntöön, mukaisesti laadittuja seurantaohjelmia täydennetään unionin lainsäädännön vaatimusten mukaan.
- 110 Lopuksi on selvää, että vaikka oletettaisiin, että olisi otettava huomioon 15.11.2011 annetun asetuksen, joka annettiin vesilain 155b §:n perusteella perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, 5 §:n 4 momentin 2 kohta, jossa edellytetään, että suojelualueisiin kohdistetaan seuranta, jotta voidaan määrittää, missä määrin näitä alueita koskevissa erillisissä säännöksissä säädettyjä lisävaatimuksia on noudatettu, direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan kolmatta luetelmakohtaa ei ole saatettu asianmukaisesti osaksi Puolan lainsäädäntöä, koska mainitussa kansallisen lainsäädännön säännöksessä ei edellytetä, että suojelualueisiin kohdistetaan seuranta siten, että seuranta koskevien tekijöiden alaa täydennetään lisäämällä niihin ne tekijät, joista säädetään unionin lainsäädännössä, jonka perusteella Natura 2000 -alueet on nimetty, vaan siinä vahvistetaan ainoastaan kyseisen seurannan tavoite eli sen arviointi, missä määrin erillisissä säännöksissä vahvistettuja vaatimuksia on noudatettu.
- 111 Toista väitettä, joka koskee direktiivin 2000/60 8 artiklan 1 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa suojelualueiden seurannan osalta, on siis pidettävä perusteltuna.

Kolmas väite, joka koskee direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

- 112 Komissio katsoo, että direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohtaa, jossa edellytetään, että jäsenvaltioiden on selostettava vesipiirien hoitosuunnitelmissa vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaatteen täytäntöön panemiseksi suunnitellut toimenpiteet, jotka osaltaan vaikuttavat mainitun direktiivin ympäristötavoitteiden saavuttamiseen, sekä veden käytön eri sektoreiden osallistuminen vesipalveluiden kustannusten kattamiseen, ei ole saatettu osaksi Puolan lainsäädäntöä.

- 113 Komissio väittää tässä yhteydessä, ettei tältä osin ole olemassa asianmukaisia kansallisia säännöksiä ja että vesilain 113a §:n 2 momentissa säädetään ainoastaan, että perustoimenpiteillä pyritään täyttämään vähimmäisvaatimukset, ja niihin sisältyvät toimet, joilla on tarkoitus panna vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen periaate täytäntöön. Tässä asiayhteydessä on komission mukaan otettava myös huomioon direktiivin 2000/60 liitteen III mukaisesti tehty taloudellinen analyysi.
- 114 Perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa Puolan tasavalta on väittänyt, että direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohta on pantu täytäntöön vesilain 113a §:n 2 momentin 2 kohdalla ja 114 §:n 1 momentin 6 kohdalla ja että näitä säännöksiä on täydennetty mainitun lain, sellaisena kuin se on muutettuna 5.1.2011 annetulla lailla (jäljempänä muutettu vesilaki), 113b §:n 2 momentin 2 kohdalla, jolla on siis korvattu vesilain 113a §:n 2 momentin 2 kohta.
- 115 Kyseinen muutos on tehty 5.1.2011 eli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, ja komissio on ottanut sen huomioon. Kyseinen toimielin katsoo kuitenkin, että mainittu muutos ei ole lopettanut väitettyä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä.
- 116 Samoin komission mukaan voidaan katsoa, että koska vesilain 114 §:n 1 momentin 6 kohdassa säädetään ainoastaan, että vesipiirien hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä yhteenvedo vedenkäyttöön liittyvän taloudellisen analyysin tuloksista, sillä pannaan täytäntöön direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevan A osan 6 kohta, jossa on kyse yhdestä osatekijästä, joka vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä, eli taloudellista analyysiä koskevasta yhteenvedosta, muttei voida katsoa, että sillä pannaan täytäntöön kyseisen direktiivin 9 artiklan 2 kohta.
- 117 Puolan tasavalta väittää kolmannen väitteen osalta, että vaikka velvollisuudesta ottaa huomioon mainitussa säännöksessä tarkoitetut tiedot ei ole suoraan säädetty merkityksellisissä kansallisissa säännöksissä, se ilmenee kuitenkin kiistatta Puolan lainsäädännön säännöksistä kokonaisuutena, kun otetaan huomioon Puolan lainsäädännön systematiikka ja tavoitteet.
- 118 Lisäksi kyseinen jäsenvaltio väittää, että se on pannut direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohdan täytäntöön erityisesti 29.3.2013 annetulla asetuksella, koska Puolan lainsäädännössä pannaan kyseisen direktiivin 9 ja 11 artikla yhdessä täytäntöön, sillä mainitun direktiivin 9 artiklan nojalla vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamisen alalla toteutetut toimenpiteet ovat yksi mainitussa 11 artiklassa tarkoitettujen toimenpideohjelman osatekijöistä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 119 Kolmannen väitteen osalta on muistutettava vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan direktiivin säännökset on pantava täytäntöön kiistattoman sitovasti sekä riittävän konkreettisesti, täsmällisesti ja selvästi, jotta täytettäisiin oikeusvarmuutta koskeva vaatimus (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-281/11, EU:C:2013:855, 101 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 120 Tässä yhteydessä on todettava, että pelkkä väite siitä, että direktiivissä säädetty velvollisuus ilmenee kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen säännöksistä kokonaisuutena, ei täytä mainittua vaatimusta.
- 121 Lisäksi unionin tuomioistuin on todennut useaan otteeseen, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-313/11, EU:C:2013:481, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

122 Koska Puolan tasavalta on väittänyt vastineessaan, että se on pannut direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohdan täytäntöön 29.3.2013 annetulla asetuksella, on riittävää todeta, että kyseinen asetus on annettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, joten unionin tuomioistuin ei voi ottaa huomioon kansallisessa lainsäädännössä tapahtuneita muutoksia.

123 Kolmatta väitettä, joka koskee direktiivin 2000/60 9 artiklan 2 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa, on siis pidettävä perusteltuna.

Neljäs ja viides väite, jotka koskevat sitä, että direktiivin 2000/60 10 artiklan 3 kohtaa ja 11 artiklan 5 kohtaa ei ole pantu täytäntöön

Asianosaisten lausumat

124 Neljännen väitteen, joka koskee sitä, että direktiivin 2000/60 10 artiklan 3 kohtaa ei ole pantu täytäntöön, osalta komissio muistuttaa, että kyseisessä säännöksessä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus käyttää tehokkaampia keinoja päästöjen vähentämiseksi, jos kyseisen direktiivin mukaisesti vahvistettu laatutavoite tai laatumormi vaatii mainitun direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa mainituista unionin direktiiveistä seuraavia ehtoja tiukempia ehtoja.

125 Komissio katsoo, että riidanalaisen säännöksen täytäntöönpano on olennaista direktiivin 2000/60 tavoitteiden saavuttamisen kannalta. Jos sillä perusteella, että vesissä on suuria määriä maataloudesta peräisin olevaa viherlevää, osoittautuu, että päästöjen hallinta tai päästöraja-arvojen vahvistaminen unionin direktiivien – kuten direktiivin 91/676 – perusteella eivät ole riittäviä direktiivin 2000/60 ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi, jäsenvaltiolla on velvollisuus käyttää tehokkaampia keinoja ja vahvistaa direktiivistä 91/676 seuraavia ehtoja tiukempia ehtoja päästöjen vähentämiseksi.

126 Viidennen väitteen, joka koskee direktiivin 2000/60 11 artiklan 5 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa, yhteydessä komissio väittää, että vaikka mainitussa direktiivin säännöksessä luetellut toimenpiteet sisältyvät muutetun vesilain 113b §:n 8 momenttiin, sen soveltamisala on suppeampi kuin direktiivin kyseisen säännöksen soveltamisala.

127 Mainittuun 113b §:n 8 momenttiin sisältyvällä ilmaisulla ”kansallista vesi- ja ympäristöohjelmaa koskevaa suunnitelmaa laadittaessa” rajoitetaan nimittäin Puolan lainsäädännön säännöksen soveltamisalaa siten, että se koskee pelkästään kansallisen vesi- ja ympäristöohjelman laatimista. Näin ollen muutetun vesilain 113b §:n 8 momentissa mainitut toimenpiteet voidaan toteuttaa ohjelmaa koskevan suunnitelman laatimisvaiheen lisäksi ainoastaan direktiivin 2000/60 11 artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen toimenpideohjelmien tarkistamisen yhteydessä eli kyseisessä direktiivissä edellytetyjen säännöllisten tarkistusten yhteydessä.

128 Mainitusta 113b §:n 8 momentista aiheutuvaa velvollisuutta ei kuitenkaan pidä sekoittaa direktiivin 2000/60 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun velvollisuuteen, jonka tarkoituksena on täydentää kyseisen direktiivin 11 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja pakollisia säännöllisin väliajoin toistuvia tarkistuksia velvollisuudella toteuttaa mainitut toimenpiteet, kun nimettyjä ympäristötavoitteita ei todennäköisesti saavuteta.

129 Puolan tasavalta väittää neljännen ja viidennen väitteen osalta, että direktiivin 2000/60 10 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 5 kohta on tarkoitus panna täytäntöön vesilain ja tiettyjen muiden lakien, joiden valmistelutyöt ovat edenneet pitkälle, uudistamista koskevan lakiehdotuksen yhteydessä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 130 Neljännen ja viidennen väitteen osalta on riittävää muistuttaa tämän tuomion 121 kohdassa mainitusta unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-313/11, EU:C:2013:481, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 131 Koska Puolan tasavallan esittämästä väitteestä käy ilmi, että direktiivin 2000/60 10 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 5 kohta on tarkoitus panna täytäntöön vesilain ja tiettyjen muiden lakien muuttamista koskevan ehdotuksen yhteydessä, on todettava, että mainittuja täytäntöönpanotoimenpiteitä ei ollut toteutettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä.
- 132 Neljättä ja viidettä väitettä on näin ollen pidettävä perusteltuina.

Kuudes väite, joka koskee direktiivin 2000/60 liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

- 133 Kuudennen väitteen, joka koskee direktiivin 2000/60 liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa, yhteydessä komissio korostaa sitä, että kyseisen liitteen 1.3, 1.4 ja 2.4.1 kohdassa on kyse mainitun direktiivin perustavanlaatuisista vaatimuksista, sillä niissä säädetään pintavesien ekologisen tilan ja kemiallisen tilan seurantaan koskevasta menettelystä, vesien ekologisen tilan luokittelusta ja esittämisestä ja pohjaveden seurantaverkosta. Nämä ovat siis olennaisia osatekijöitä, joiden avulla voidaan suorittaa direktiivin 2000/60 7 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan säännöksissä edellytetty seuranta.
- 134 Direktiivin 2000/60 liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4 ja 2.4.1 kohdan osalta komissio toteaa, että ongelma, joka koskee näiden kohtien saattamista osaksi Puolan lainsäädäntöä, liittyy velvollisuuteen liittää vesipiirin hoitosuunnitelmaan arviointeja, jotka koskevat seurannan tulosten luotettavuutta ja tarkkuutta.
- 135 Vaikka vesilain 114 §:n 1 momentissa vahvistetaan joitakin osatekijöitä, joiden on sisällyttävä vesipiirin hoitosuunnitelmaan, kyseiseen suunnitelmaan ei kuitenkaan sisälly sen mukaan seurantaverkkojen karttaa eikä seurantaohjelmien esitystä. Toisin kuin direktiivin 2000/60 liitteessä V olevissa 1.3 ja 2.4.1 kohdassa edellytetään, kansallisen lainsäädännön säännöksissä ei edellytetä sitä, että mainittuun suunnitelmaan sisältyy seurantaohjelmien tulosten luotettavuutta ja tarkkuutta koskevia arviointeja. Tätä edellytystä ei sisälly myöskään muihin Puolan lainsäädännön säännöksiin.
- 136 Direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.3.5 kohdan osalta komissio täsmentää, että siinä edellytetään, että elinympäristön ja lajien suojelualueisiin kuuluvat vesimuodostumat on sisällytettävä toiminnallisen seurannan ohjelmaan, jos vaikutusarvion ja perusseurannan mukaan arvioidaan olevan mahdollista, että kyseisen direktiivin 4 artiklan mukaiset ympäristötavoitteet eivät toteudu niiden osalta. Siinä siis liitetään nimenomaisesti velvollisuus suorittaa toiminnallinen seuranta mahdollisuuteen siitä, että mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa kyseessä olevia ympäristötavoitteita ei saavuteta.
- 137 13.5.2009 annetun asetuksen 5 §:n 2 momentin 3 kohdalla suoritetusta täytäntöönpanosta käy ilmi, että pintavesiin kohdistetaan toiminnallinen seuranta, jotta voitaisiin todeta pintavesien tila alueilla, jotka sisältyvät vesilain 113 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin luetteloihin, eli muun muassa elinympäristön ja lajien suojelualueilla. Tämän jälkeen kyseisen asetuksen liitteessä 1 olevan 2 jakson 6 kohdassa

luetellaan mainitun toiminnallisen seurannan perustamista koskevat kriteerit. Komission mukaan kyseisellä säännöksellä ei kuitenkaan taata sitä, että näihin suojelualueiden vesimuodostumiin kohdistuvien paineiden suuruus ja vaikutukset saadaan selville.

- 138 Lisäksi Puolan lainsäädäntöön ei sisälly säännöstä, jossa viitattaisiin tavoitteeseen, jolla pyritään takaamaan asianmukainen suojelun tila, ja velvollisuuteen jatkaa seurantaa siihen asti, kunnes suojelualueet täyttävät vesien osalta niiden perustamista säätelevän lainsäädännön niille asettamat vaatimukset ja niille asetetut ympäristötavoitteet.
- 139 Komissio katsoo, että 15.11.2011 annetulla asetuksella ei ole poistettu edellä mainittua jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättämistä, koska kyseisessä asetuksessa ei viitata nimenomaisesti elinympäristöjen ja lajien seurantaan suojelualueilla.
- 140 Lisäksi Puolan lainsäädännössä ei mainita vaatimusta, joka koskee seurannan jatkamista siihen asti, kunnes suojelualueet täyttävät vesien osalta niiden perustamista säätelevien säännösten niille asettamat vaatimukset ja niille direktiivin 2000/60 4 artiklan mukaisesti asetetut ympäristötavoitteet.
- 141 Direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.4 kohdan osalta komissio katsoo, että vesien ekologisen tilan ja ekologisen potentiaalin luokittelu ja esittäminen edellyttävät hydrologis-morfologisten tekijöiden, jotka ovat välttämättömiä ekologista tilaa koskevia tekijöitä, huomioon ottamista. Mainitun direktiivin liitteessä V olevan 1.4.2 kohdan i ja ii alakohdassa nimittäin edellytetään, että kaikki tekijät on otettava huomioon ekologisen tilan luokittelussa.
- 142 20.8.2008 annetun asetuksen liitteessä 6 olevan B osan XIV kohdassa ja kyseisen asetuksen liitteessä 7 olevan B osan XV kohdassa kuitenkin säädetään, että siihen saakka, kunnes laaditaan hydrologis-morfologisiin tekijöihin perustuvia ekologisen potentiaalin arviointimenetelmiä, vesien ekologisen tilan luokittelu voidaan suorittaa siten, että näitä tekijöitä ei oteta huomioon. Myöskään yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan luokittelua koskevista menettelytavoista 9.11.2011 annetussa asetuksessa ei oteta huomioon hydrologis-morfologisia tekijöitä vesimuodostumien ekologisen tilan luokittelussa.
- 143 Komission mukaan siitä, että hydrologis-morfologisia tekijöitä ei oteta huomioon vesien tilan luokittelussa, seuraa väistämättä, että ekologisen tilan arviointi on puutteellinen ja että tämä puutteellinen arviointi puolestaan vaikuttaa direktiivin 2000/60 4 artiklassa tarkoitettujen ympäristöä koskevien perustavoitteiden saavuttamiseen.
- 144 Komissio tuo tässä yhteydessä esiin sen, että direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.4.2 kohdan i ja ii alakohdassa mainitaan ”laatutekijät”. Ne luetellaan kyseisen liitteen 1.1 kohdassa, jonka otsikko on ”ekologisen tilan luokittelua koskevat laadulliset tekijät”. Mainitun liitteen 1.1.1–1.1.5 kohdasta käy ilmi, että hydrologiset tekijät tukevat biologisia tekijöitä ja että laadulliset tekijät ovat tosiasiallisesti välttämättömiä vesien tilan arvioinnin kannalta. Kyseisen direktiivin liitteessä V olevissa 1.1.1 ja 1.1.2 kohdassa pidetään jokien ja järvien hydrologis-morfologisina tekijöinä virtauksen määrää ja dynamiikkaa, viipymää, yhteyttä pohjavesimuodostumaan, syvyyden vaihtelua ja pohjasedimentin määrää, pohjan rakennetta ja laatua.
- 145 Puolan tasavalta väittää ensinnäkin, että se on pannut direktiivin 2000/60 liitteessä V olevat 1.3, 1.3.4 ja 2.4.1 kohdan täytäntöön 29.3.2013 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 5 kohdalla.
- 146 Toiseksi Puolan tasavalta vetoaa siihen, että mainitun direktiivin liitteessä V oleva 1.3.5 kohta on pantu täytäntöön erityisesti 15.11.2011 annetun asetuksen 5 §:n 4 momentin 4 kohdalla, jossa määritellään suojelualueiden seurannan hallinnoinnilla tavoiteltu päämäärä, jona on ”arvioida yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan muuttumista suojelualueilla”.

- 147 Tästä seuraa Puolan tasavallan mukaan se, että Puolan lainsäädännön säännösten perusteella voidaan saada selville suojelualueiden vesimuodostumiin kohdistuvien paineiden suuruus ja vaikutukset, millä pyritään takaamaan näiden alueiden asianmukainen suojelu.
- 148 Puolan tasavalta viittaa myös 15.11.2011 annetun asetuksen liitteeseen 2, jonka V osan 25 kohdassa pannaan täytäntöön direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.3.5 kohdan viimeisestä virkkeestä aiheutuva vaatimus.
- 149 Kolmanneksi Puolan tasavalta väittää direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.4 kohdan osalta, että yhtenäisten pintavesimuodostumien tilan luokittelua koskevista menettelytavoista ja prioriteettiaineita koskevista ympäristön laatuun liittyvistä säännöistä 9.11.2011 annettua asetusta tullaan muuttamaan siten, että hydrologis-morfologiset tekijät otetaan huomioon ekologisen tilan luokittelussa ja esittämisessä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 150 Direktiivin 2000/60 liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.4 ja 2.4.1 kohdan virheellisestä täytäntöönpanosta on todettava, että väitetty 29.3.2013 annetulla asetuksella suoritettu täytäntöönpano on suoritettu perustellussa lausunnossa ilmoitetun määräajan päättymisen jälkeen.
- 151 Tämä toteamus pätee myös direktiivin 2000/60 liitteessä V olevan 1.3.5 kohdan täytäntöönpanoon, vaikka komissio toteaa, että se myöntää, että 15.11.2011 annetulla asetuksella on poistettu tiettyjä mainitun kohdan virheellisen täytäntöönpanon osatekijöitä, sellaisina kuin ne sisältyivät 13.5.2009 annettuun asetukseen.
- 152 Tässä yhteydessä on riittävää muistuttaa jo tämän tuomion 121 ja 130 kohdassa mainitusta unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyyssvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-313/11, EU:C:2013:481, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 153 Näin ollen kuudetta väitettä, joka koskee direktiivin 2000/60 liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa, on pidettävä perusteltuna.

Seitsemäs väite, joka koskee direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa

Asianosaisten lausumat

- 154 Seitsemännen väitteen, joka koskee direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohdan virheellistä täytäntöönpanoa, yhteydessä komissio tuo esiin sen, että Puolan tasavalta on ilmoittanut sille perusteltuun lausuntoon antamassaan vastauksessa, että mainitut kohdat oli pantu täytäntöön vesilain 113, 113a ja 114 §:llä sekä muutetun vesilain 113b §:llä, ja on lisäksi viitannut vesilain ja muiden lakien muuttamista koskevaan lakiehdotukseen.
- 155 Komission mukaan ilmoitetut kansalliset säännökset koskevat kuitenkin kansallista vesi- ja ympäristöohjelmaa, jolla toimenpideohjelmaa koskeva direktiivin 2000/60 11 artikla pannaan täytäntöön. Kyseinen ohjelma on erotettava direktiivin 2000/60 liitteessä VII tarkoitetusta vesipiirin hoitosuunnitelmasta; kyseisessä liitteessä nimittäin edellytetään, että vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä yhteenvedo kyseisen direktiivin 11 artiklan mukaisesta toimenpideohjelmasta. Mainitun artiklan täytäntöönpano ei siis sellaisenaan riitä direktiivin 2000/60 liitteessä VII oleviin

7.2–7.10 kohtaan sisältyvien vaatimusten täytäntöön panemiseksi. Komissio katsoo, että vesilain 114 §:n 1 momentin 7 kohdassa asetetaan velvollisuus sisällyttää vesipiirien hoitosuunnitelmiin yhteenveto kansalliseen vesi- ja ympäristöohjelmaan sisältyvistä toimenpiteistä. Kyseinen säännös on kuitenkin liian yleinen taatakseen direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevissa 7.2–7.10 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täytäntöönpanon. Lisäksi kyseisen direktiivin liitteessä VII olevan A osan 7 kohdan eri alakohtien sanamuodosta käy selvästi ilmi, että unionin lainsäätäjä halusi, ettei vesipiirien hoitosuunnitelmiin sisälly pelkästään yhteenveto toimenpiteistä, jotka on mainitun direktiivin 11 artiklan mukaan toteutettava, vaan että siihen sisältyy myös yhteenveto kyseisellä alalla toteutetuista toimenpiteistä.

156 Seitsemännen väitteen osalta Puolan tasavalta väittää, että kyseiset direktiivin 2000/60 säännökset on pantu asianmukaisesti täytäntöön muutetun vesilain 113b §:llä, jolla mainitun direktiivin 11 artikla on pantu täytäntöön. Lisäksi 29.3.2013 annettuun asetukseen sisältyy viittaus kyseiseen pykälään, koska kyseisen asetuksen 2 §:n 1 momentin 10 kohdassa säädetään, että vesipiirin hoitosuunnitelman laatimista varten tarvittaviin erityisiin tietoihin kuuluu yhteenveto toimenpiteistä, jotka sisältyvät kansalliseen vesi- ja ympäristöohjelmaan, jota kyseinen 113b § koskee.

157 Tästä seuraa Puolan tasavallan mukaan, että vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä yhteenveto kansalliseen vesi- ja ympäristöohjelmaan sisältyvistä toimenpiteistä eli direktiivin 2000/60 11 artiklan mukainen toimenpideohjelma, minkä perusteella voidaan taata kyseisen direktiivin liitteessä VII olevan A osan 7 kohdan, jonka perusteella vesipiirin hoitosuunnitelmaan sisältyvät juuri mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä koskevat tiedot, asianmukainen täytäntöönpano.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

158 On todettava, että Puolan tasavallan seitsemännen väitteen yhteydessä esittämä pääasiallinen perustelu vastaa väitettä, jonka kyseinen jäsenvaltio on esittänyt kolmannen väitteen yhteydessä. Puolan tasavalta nimittäin väittää, että direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevien 7.2–7.10 kohdan asianmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi on riittävää, että jäsenvaltiot säätävät velvollisuudesta, jonka mukaan vesipiirin hoitosuunnitelmaan on sisällyttävä yhteenveto mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesta toimenpideohjelmasta. Tässä tapauksessa kyseisen velvollisuuden noudattaminen taataan viittaamalla muutetun vesilain 113b §:ään ja 29.3.2013 annetun asetuksen 2 §:n 1 momentin 10 kohdalla.

159 Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että kyseinen kansallisen oikeuden säännös on annettu perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymisen jälkeen, joten vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuin ei voi ottaa sitä huomioon (ks. mm. tuomio komissio v. Puola, C-313/11, EU:C:2013:481, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

160 Näin ollen seitsemäs väite, joka koskee sitä, että direktiivin 2000/60 liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohtaa ei ole saatettu asianmukaisesti osaksi Puolan oikeusjärjestystä, on perusteltu.

161 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kannetta on pidettävä perusteltuna.

162 Näin ollen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2000/60 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohtaan, 8 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 5 kohdan, mainitun direktiivin liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan, saman direktiivin liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohdan ja kyseisen direktiivin 24 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut mainittuja säännöksiä täysimääräisesti tai asianmukaisesti täytäntöön.

Oikeudenkäyntikulut

- ¹⁶³ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Puolan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/32/EY, 2 artiklan 19, 20, 26 ja 27 alakohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 5 kohdan, mainitun direktiivin liitteessä V olevien 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 ja 2.4.1 kohdan, saman direktiivin liitteessä VII olevan A osan 7.2–7.10 kohdan ja kyseisen direktiivin 24 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut mainittuja säännöksiä täysimääräisesti tai asianmukaisesti täytäntöön.**
- 2) Puolan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset